

Prva kraljevima

POGLAVLJE 1

David u starosti

1 A kralj David je bio ostario *i bio je* u poodmaklim godinama; i pokrivali su ga odjećom, ali se nije mogao ugrijati.

2 Zato su mu njegove sluge rekle: "Neka se potraži za našeg gospodara kralja mlada djevica, pa neka ona stoji pred kraljem i neka ga njeguje; i neka ona leži u tvom naručju, da se naš gospodar kralj može ugrijati."

3 Tako su tražili lijepu djevojku po svemu području Izraelovom; i našli su Abišagu Šunamku te ju doveli kralju.

4 A djevojka *je bila* jako lijepa; njegovala je kralja i posluživala mu, ali je kralj nije upoznao.

5 Tada se Adonija, sin Hagitin, uzoholio govoreći: "Ja ću biti kralj!" I pribavio je sebi bojna kola i konjanike i pedeset ljudi da trče pred njim.

6 A njegov mu otac nije nikada zamjerio govoreći: "Zašto tako činiš?" A i on *je bio* jako lijep *muškarac*, a *njegova majka* rodila ga je poslije Abšaloma.

7 I on se dogovarao s Joabom, sinom Zerujinim, i sa svećenikom Abjatarom; i oni su slijedili Adoniju i pomagali *mu*.

8 Ali svećenik Sadok i Benaja, Jehojadin sin i prorok Natan i Šimej i Rei i junaci koji *su pripadali* Davidu nisu bili za Adoniju.

9 I naklao je Adonija ovaca i goveda i tovljene stoke kod Zoheletskog kamena, što je kod Enrogela, pa je pozvao svu svoju

braću, kraljeve sinove, i sve ljude iz Jude, kraljeve sluge.

10 Ali proroka Natana i Benaju i junake, a i svoga brata Salomona, nije pozvao.

11 Zato je Natan rekao Batšebi, majci Salomonovoj govoreći: "Nisi li čula da Adonija, sin Hagitin, kraljuje, a David, naš gospodar, ne zna *za to*?"

12 Stoga dođi sada, molim te, da ti dam savjet kako da spasiš svoj vlastiti život i život svoga sina Salomona.

13 Hajde, otiđi kralju Davidu i reci mu: 'Nisi li se ti, gospodaru moj kralju, zakleo svojoj sluškinji govoreći: Zasižno će tvoj sin Salomon kraljevati poslije mene, i on će sjediti na prijestolju mome? Zašto onda Adonija kraljuje?'

14 Gle, dok ti još ondje budeš razgovarala s kraljem, i ja ću doći za tobom i potvrditi riječi tvoje."

15 I Batšeba je otišla kralju u odaju; a kralj je bio jako star i Abišaga Šunamka posluživala je kralju.

16 I Batšeba se poklonila i iskazala počast kralju. Nato je kralj rekao: "Što hoćeš?"

17 A ona mu je rekla: "Gospodaru moj, ti si se zakleo sluškinji svojoj **GOSPODOM**, svojim Bogom govoreći: 'Zasižno će tvoj sin Salomon kraljevati poslije mene i on će sjesti na prijestolje moje.'

18 A sada, gle, Adonija kraljuje; a ti, moj gospodaru kralju, *za to* ni sada ne znaš!

19 I naklao je on goveda i tovljene stoke i ovaca u izobilju te pozvao sve sinove kraljeve i svećenika Abijatara i zapovjednika vojske Joaba, ali Salomona, slugu tvoga nije pozvao.

20 A ti, moj gospodaru kralju, oči svega Izraela *su* na tebi da im ti kažeš tko će sjediti na prijestolju, moga gospodara kralja poslije njega.

21 Inače će se dogoditi, kad moj gospodar kralj usne kod očeva svojih, da ćemo ja i moj sin Salomon biti smatrani krivci."

22 I, evo, dok je ona još razgovarala s kraljem, došao je i prorok Natan.

23 I dojavili su kralju govoreći: "Evo, proroka Natana." I kad je on ušao pred kralja poklonio se pred kraljem licem svojim do zemlje.

24 Tada je Natan rekao: "Moj gospodar kralju, jesi li ti rekao: 'Adonija će kraljevati poslije mene i on će sjediti na prijestolju mome?'"

25 Jer je on danas sišao i naklao goveda i tovljene stoke i ovaca u izobilju te pozvao sve sinove kraljeve i zapovjednike vojske i svećenika Abijatara; i, evo, jedu i piju pred njim i govore: 'Živio kralj Adonija!'"

26 Ali mene, *baš* mene tvoga slugu i svećenika Sadoka i Benaju, sina Jehojadina, i Salomona slugu tvoga, nije pozvao.

27 Zar se to dogodilo po mom gospodar kralju, a da ti nisi *to* pokazao svome sluzi, tko će sjediti na prijestolju moga gospodara kralja poslije njega?"

Salomon - pomazani kralj

28 Nato je kralj David odgovorio i rekao: "Pozovite mi Batšebu!" I ona je došla u kraljevu nazočnost te stala pred kralja.

29 Tada se kralj zakleo i rekao: "*Neka* GOSPOD živi, koji je otkupio dušu moju iz svih tjeskoba!"

30 Baš kako sam ti se zakleo GOSPODOM, Bogom Izraelovim govoreći: 'Zasigurno će Salomon sin tvoj kraljevati poslije mene i on će sjediti na prijestolju mome umjesto mene', baš tako ću zasigurno danas učiniti!"

31 Nato se Batšeba poklonila licem *svojim* do zemlje i iskazala poštovanje kralju i rekla: "Neka moj gospodar kralj David živi zauvijek!"

32 Zatim je kralj David rekao: "Pozovite mi svećenika Sadoka i proroka Natana i Benaju, sina Jehojadina." I došli su oni pred kralja.

33 Kralj je i njima rekao: "Uzmite sluge svoga gospodara sa sobom i dajte mome sinu Salomonu da jaše na mojoj mazgi pa ga odvedite dole do Gihona.

34 I neka ga ondje svećenik Sadok i prorok Natan pomažu za kralja nad Izraelom. Onda zatrubite u trube i recite: 'Živio kralj Salomon!'"

35 Tada uzađite za njim pa neka on dođe i sjedne na prijestolje moje; jer će on biti kralj umjesto mene, i ja sam ga odredio da on bude glavar nad Izraelom i nad Judom."

36 Nato je Benaja, sin Jehojadin, odgovorio kralju i rekao: "Amen! Tako je rekao GOSPOD, Bog gospodara moga!"

37 Kao što je GOSPOD bio s mojim gospodarom kraljem, baš tako neka on bude i sa Salomonom i neka prijestolje njegovo učini još većim nego prijestolje gospodara moga kralja Davida!"

38 Tako su svećenik Sadok i prorok Natan i Benaja, sin Jehojadin te Kerećani i Pelećani sišli te postavili Salomona da jaše na mazgi kralja Davida pa su ga odveli do Gihona.

39 Tada je svećenik Sadok uzeo iz Šatora rog s uljem i pomazao Salomona. Nato su zatrubili u trube i sav je narod rekao: "Živio kralj Salomon!"

40 Zatim je sav narod uzašao za njim i ljudi su zasvirali u frule i radovali se velikom radošću tako da se zemlja razdirala od njihove buke.

41 A čuli su *to* Adonija i svi njegovi uzvanici koji *su bili* s njim baš dok su završavali s jelom. I kad je Joab čuo zvuk trube, rekao je: "Zašto *je ta* buka iz grada poput pobune?"

42 I dok je on još govorio, gle, stigao je Jonatan, sin svećenika Abiatara, te mu je

Adonija rekao: "Uđi, jer ti si hrabar čovjek i donosiš dobru vijest!"

43 Nato je Jonatan Adoniji odgovorio i rekao: "Doista je naš gospodar, kralj David, učinio Salomona kraljem!"

44 Kralj je poslao s njim svećenika Sadoka i proroka Natana i Benaju, sina Jehoadina te Kerećane i Pelećane i oni su ga posadili da jaše na kraljevoj mazgi,

45 pa su ga svećenik Sadok i prorok Natan na Gihonu pomazali za kralja. Zatim su odande otišli radujući se tako da je grad zatutnjao; *to je buka koju ste čuli.*

46 A i Salomon već sjedi na kraljevskom prijestolju.

47 A štoviše došle su i sluge kraljeve blagosloviti našega gospodara kralja Davida govoreći: 'Neka Bog ime Salomonovo učini boljim od imena tvoga i prijestolje njegovo učini većim od prijestolja tvoga.' I kralj se poklonio na svojoj postelji.

48 A i ovo je kralj rekao: 'Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog Izraelov, koji je danas dao *jednoga* da sjedi na prijestolju mome, čak da *to* vidim svojim očima.' "

49 Tada su se svi uzvanici koji *su bili* s Adonijom prestrašili te ustali i otišli svatko svojim putem.

50 A Adonija se uplašio zbog Salomona te ustao i otišao pa se uhvatio za rogove žrtvenika.

51 I bilo je dojavljeno Salomonu govoreći: "Gle, Adonija se boji kralja Salomona; jer evo, uhvatio se za rogove žrtvenika govoreći: 'Neka mi se danas kralj Salomon zakune da neće slugu svoga mačem pogubiti.' "

52 Nato je Salomon rekao: "Ako se pokaže vrijednim čovjekom, neće ni vlas s njega pasti na zemlju; no nađe li se na njemu opakost, umrijet će."

53 Tako je kralj Salomon poslao da ga dovedu od žrtvenika. I on je došao i poklonio se pred kraljem Salomonom. Nato mu je Salomon rekao: "Idi domu svome!"

POGLAVLJE 2

Davidove upute Salomonu

1 A dani Davidovi približili su se tome da on treba umrijeti pa je on naložio svome sinu Salomonu, govoreći:

2 "Ja idem na put kojim ide sve na zemlji. Stoga ti budi jak i pokaži se čovjekom!"

3 Drži naloge GOSPODA, Boga svojega, hodi njegovim putevima, drži se njegovih odredba i njegovih zapovijedi i njegovih prosudba i njegovih zavjeta, kao što je napisano u Zakonu Mojsijevu, da bi uspijevao u svemu što činiš i kamo god se okreneš;

4 da bi GOSPOD nastavljao svoju riječ koji je izrekao glede mene govoreći: 'Ako sinovi tvoji budu pazili na svome putu, hodeći preda mnom u istini svim srcem svojim i svom dušom svojom', rekao je: 'Neće ti ponestati čovjeka na prijestolju Izraelovu.'

5 Štoviše i ti sâm znaš što mi je učinio Joab, sin Zerujin, i što je učinio dvojici zapovjednika vojski Izraelovih: Abneru, sinu Nerovu, i Amasi, sinu Jeterovu, *kad* ih je pogubio i prolio u miru krv rata te je natopio krvlju rata svoj pojas koji mu *je bio* oko bokova i svoju obuću koja mu *je bila* na nogama.

6 Postupi stoga po svojoj mudrosti i nemoj dopustiti da mu sijeda glava u miru siđe u grob.

7 A sinovima Barzilaja Gileadanina iskaži dobrotivost, i neka oni budu od onih koji jedu za tvojim stolom; jer su oni tako došli k meni kad sam bježao zbog Abšaloma, brata tvoga.

8 A, evo, pred sobom imaš Šimeja, sina Gerina, Benjaminovca iz Bahurima, koji me

je proklinjao mučnim kletvama u dan kad sam išao u Mahanajim. Ali je on sišao da me susretne na Jordanu i zakleo sam mu se GOSPODOM govoreći: 'Neću te pogubiti mačem.'

9 Stoga ga sada nemoj ostaviti nekažnjena, jer ti *si* čovjek mudar, i znat ćeš što mu moraš učiniti da mu sijedu glavu s krvlju u grob oboriš."

10 Tako je David usnuo kod očeva svojih te je bio pokopan u Davidovu gradu.

11 A dana u kojima je David kraljevao nad Izraelom *bilo je* četrdeset godina: u Hebronu je kraljevao sedam godina, a u Jeruzalemu je kraljevao trideset i tri godine.

12 Onda je Salomon sjeo na prijestolje Davida, oca svoga, i njegovo se kraljevstvo jako učvrstilo.

Salomon utvrđuje kraljevstvo

13 A Adonija, sin Hagitin, došao je k Batšebi, majci Salomonovoj. Nato ga je ona upitala: "Dolaziš li miroljubivo?" A on je odgovorio: "Miroljubivo."

14 On je još rekao: "Moram ti nešto reći." A ona je rekla: "Reci."

15 Nato je on rekao: "Ti znaš da je kraljevstvo bilo moje i *da* je sav Izrael na mene upravio lice svoje da ću ja kraljevati. Ali se kraljevstvo okrenulo i pripalo je mome bratu, jer je njegovo bilo od GOSPODA.

16 I sada ja te molim jednu molbu, nemoj me odbiti." Nato mu je ona rekla: "Reci."

17 A on je rekao: "Reci, molim te, kralju Salomonu, (jer tebi neće reći ne), neka mi podari Abišagu Šunamku za ženu!"

18 I Batšeba je rekla: "Dobro. Ja ću reći kralju za tebe."

19 Stoga je Batšeba otišla kralju Salomonu da mu kaže za Adoniju. A kralj je ustao i

pošao joj u susret te joj se poklonio pa sjeo na prijestolje svoje i zadao da se postavi stolac za kraljevu majku; i ona mu je sjela s desne strane.

20 Tada mu je ona rekla: "Ja imam jednu malu molbu za tebe, *molim te*, nemoj mi reći ne." Nato joj je kralj rekao: "Traži, majko, jer ti neću reći ne."

21 A ona je rekla: "Neka se Abišaga Šunamka podari tvome bratu Adoniji za ženu."

22 Nato je kralj Salomon odgovorio i rekao svojoj majci: "Pa zašto tražiš Abišagu Šunamku za Adoniju? Traži i kraljevstvo za njega! Jer *je* on moj stariji brat; baš i za njega i za svećenika Abijatara i za Joaba, sina Zerujina!"

23 Tada se kralj Salomon zakleo GOSPODOM govoreći: "Neka mi Bog učini tako i još više ako Adonija nije te riječi izrekao protiv svoga vlastitog života!"

24 Stoga sada, *neka* GOSPOD živi, koji me je utvrdio i posjeo me na prijestolje oca moga Davida i koji mi je napravio dom kako je obećao: Adonija će danas biti pogubljen."

25 I kralj Salomon je poslao *nalog* po ruci Benaje, sina Jehoadina; i on je navalio na njega tako da je onaj poginuo.

26 Zatim je kralj rekao svećeniku Abijataru: "Idi u Anatot, na svoja polja. Jer si zavrijedio smrt, ali te neću pogubiti u ovo vrijeme zato što si nosio Kovčeg Gospodina BOGA pred Davidom ocem mojim i zato što si bio tlačćen u svemu u čemu je i moj otac bio tlačćen."

27 Tako je Salomon svrgnuo Abijatara od toga da bude svećenik GOSPODNJI da bi ispunio riječ GOSPODNJU koju je on izrekao u vezi doma Elijeva u Šilu.

28 Zatim su vijesti stigle do Joaba: jer se Joab okrenuo za Adoniju, premda se nije okrenuo za Abšaloma. Tada je Joab

pobjegao u Šator GOSPODNJI pa se uhvatio se za rogove žrtvenika.

29 I bilo je dojavljeno kralju Salomonu da je Joab pobjegao u Šator GOSPODNJI: "Pa evo ga pokraj žrtvenika." Tada je Salomon poslao Benaju, sina Jojadina govoreći: "Idi i navali na njega!"

30 I Benaja je došao u Šator GOSPODNJI i rekao mu: "Ovako govori kralj: 'Izađi!' " Nato je on rekao: "Neću, nego ću ovdje umrijeti!" Tada je Benaja donio natrag riječ kralju govoreći: "Ovako je rekao Joab i ovako mi je odgovorio."

31 Nato mu je kralj rekao: "Učini kako je bio rekao, te navali na njega i pokopaj ga; da skineš s mene i doma oca moga nedužnu krv koju je Joab prolio.

32 Tako će GOSPOD vratiti krv njegovu na glavu njegovu, jer je navalio na dvojicu ljudi pravednijih i boljih od sebe; i pogubio ih je mačem, a *da za to* moj otac David nije ništa znao: Abnera, sina Nerova, zapovjednika vojske Izraelove, i Amasu, sina Jeterova, zapovjednika vojske Judine.

33 Stoga neka se njihova krv vrati na glavu Joaba i na sjeme njegovo zauvijek, a Davidu i sjemenu njegovu i domu njegovu i prijestolju njegovu neka bude mir zauvijek od GOSPODA."

34 Tako je Benaja, sin Jehojadin uzašao te navalio na njega i pogubio ga. I bio je pokopan u svome domu u pustinji.

35 Zatim je kralj umjesto njega nad vojskom postavio Benaju, sina Jehojadina, a umjesto Abijatara kralj je postavio svećenika Sadoka.

36 Tada je kralj poslao da se pozove Šimeja te mu rekao: "Sagradi sebi kuću u Jeruzalemu i nastani se ondje, i odande nikuda ne izlazi.

37 Jer će se dogoditi *da* onoga dana kad izađeš i prijedeš potok Kidron, doista znaj

da ćeš zasigurno umrijeti. Krv tvoja neka bude na glavu tvoju."

38 Nato je Šimej rekao kralju: "Dobra je ta besjeda, kako je moj gospodar kralj bio rekao, tako će učiniti sluga tvoj." I Šimej je mnogo dana živio u Jeruzalemu.

39 I dogodilo se po svršetku treće godine da su dvojica slugu Šimejevih pobjegla k Akišu, sinu Maakinu, kralju gatskom. I dojavili su Šimeju govoreći: "Evo, sluge *su* ti u Gatu."

40 Tada je Šimej ustao i osamario svoga magarca te otišao u Gat, k Akišu, da traži svoje sluge. Tako je Šimej otišao i doveo svoje sluge iz Gata.

41 I dojavili su Salomonu da je Šimej otišao iz Jeruzalema u Gat i vratio se.

42 Nato je kralj poslao da se pozove Šimeja te mu rekao: "Nisam li te zakleo GOSPODOM i čvrsto ti izjavio govoreći: 'Doista znaj, onoga dana kad budeš izašao i pošao bilo kuda, da ćeš zasigurno umrijeti?' Tada si mi ti rekao: 'Dobra je besjeda koju sam čuo.'

43 Zašto onda nisi održao zakletvu GOSPODNJU i zapovijed koju sam ti naložio?"

44 Još je kralj rekao Šimeju: "Ti znaš svu opačinu, tvoje je srce toga svjesno, što si ga učinio Davidu, ocu mome. Stoga GOSPOD neka učini da se tvoja opačina vrati na tvoju glavu.

45 A kralj Salomon bit će blagoslovljen, i prijestolje Davidovo bit će utvrđeno pred GOSPODOM zauvijek."

46 Tako je kralj zapovjedio Benaji, sinu Jehojadinu, koji je izašao i navalio na njega tako da je *Šimej* poginuo. I utvrdilo se kraljevstvo u ruci Salomonovoj.

POGLAVLJE 3

Salomonova molitva za mudrost

1 I Salomon se je rodbinski povezao s faraonom, kraljem egipatskim: oženio se faraonovom kćeri te je doveo u Davidov grad sve dok nije dovršio gradnju svoga doma i doma GOSPODNJEGA i zidina unaokolo Jeruzalema.

2 Samo što je narod prinosio žrtve na uzvišicama zato što još nije bio sagrađen dom imenu GOSPODNJEM sve do tih dana.

3 A Salomon je ljubio GOSPODA hodeći po odredbama svoga oca Davida, samo što je on prinosio žrtve i palio kâd na uzvišicama.

4 I kralj je otišao u Gibeon da prinese žrtvu ondje, jer je to bila najveća uzvišica. Salomon je prinio tisuću žrtava paljenica na tom žrtveniku.

5 U Gibeonu se GOSPOD pojavio Salomonu noću u snu. I Bog je rekao: "Zatraži što da ti podarim."

6 Nato je Salomon rekao: "Ti si svome sluzi Davidu, mome ocu, iskazao veliko milosrđe pošto je hodio pred tobom u istini i pravednosti i čestitosti srca kod tebe; i sačuvao si za njega tu veliku dobrotivost tako da si mu dao da sin sjedi na prijestolju njegovu, kao što je to dan danas.

7 A sada, GOSPODE, Bože moj, ti si slugu svoga učinio kraljem umjesto Davida, moga oca, a ja *sam kao* malo dijete; ne znam *kako* izlaziti i ulaziti.

8 A tvoj je sluga usred naroda kojega si ti izabrao; naroda velikog, kojega se ne može pobrojiti ni procijeniti zbog mnoštva.

9 Stoga podari sluzi svome razumno srce da bi sudio narodu tvome, da bi mogao raspoznati dobro od zla; jer tko je sposoban suditi tom narodu tvome *koji je* tako velik?"

10 I ta besjeda se sviđala Gospodinu, to što je Salomon zatražio.

11 Nato mu je Bog rekao: "Zato što si to zatražio, a nisi za sebe tražio dug život, niti si za sebe tražio bogatstvo, niti si tražio

živote neprijatelja svojih, nego si tražio za sebe razum u raspoznavanju sudova;

12 gle, ja sam učinio po riječima tvojim: evo, daao sam ti srce mudro i razumno, tako da nitko poput tebe nije postojao prije tebe, niti će poslije tebe ustati netko poput tebe,

13 a dao sam ti i ono što nisi tražio: i bogatstvo i čast, tako da nitko poput tebe neće biti među kraljevima u sve dane tvoje.

14 A budeš li hodio putevima mojim i držao odredbe moje i zapovijedi moje, kao što je hodio tvoj otac David, onda ću produljiti dane tvoje."

15 I Salomon se probudio, i gle: *bio je to* san. Zatim je on došao u Jeruzalem i stao pred Kovčeg saveza GOSPODNJEGA; i prinio je žrtve paljenice i prinio je žrtve mirotvornice te priredio gozbu svim slugama svojim.

16 Tada su do kralja došle dvije žene, *koje su bile* bludnice, pa su stale pred njega.

17 Zatim je jedna žena rekla: "O, gospodaru moj, ja i ova žena živimo u istoj kući i ja sam rodila uz nju u toj kući.

18 I dogodilo se trećega dana nakon što sam ja rodila, da je i ova žena rodila. I mi *smo bile* zajedno, nikoga tuđinca nije bilo s nama u kući; samo mi dvije u kući.

19 Zatim je noću umrlo dijete ove žene zato što je legla na njega.

20 Zatim je ona ustala u ponoć te uzela moga sina od boka mojega, dok je sluškinja tvoja spavala, i položila ga sebi u naručje, a svoga mrtvog sina položila je meni u naručje.

21 I kad sam ujutro ustala da podojim svoga sina, gle: bio je mrtav! No kad sam ga ujutro promotrila, gle, to nije bio moj sin, kojega sam ja rodila!"

22 Tada je druga žena rekla: "Ne, nego je onaj živ moj sin, a onaj mrtav je tvoj sin!" A

ova je rekla: "Ne, nego onaj mrtav *je* tvoj sin, a onaj živ *je* moj sin!" Tako su govorile pred kraljem.

23 Tada je kralj rekao: "Jedna govori: 'Ovaj koji živi *je* moj sin, a onaj mrtav sin je tvoj'; a druga govori: 'Ne, nego *je* tvoj sin mrtav, a moj sin *je* živ.'"

24 Zatim je kralj rekao: "Donesite mi mač!" I donijeli su mač pred kralja.

25 Nato je kralj rekao: "Rasijecite živo dijete nadvoje i dajte polovicu jednoj, a polovicu drugoj."

26 Tada je progovorila žena, čiji je živi sin bio kod kralja, pošto joj je utroba čeznula za sinom svojim, te rekla: "O, gospodaru moj, podari njoj živo dijete i nipošto ga nemojte ubiti!" A ona druga je rekla: "Neka ne bude ni moj ni tvoj: *nego ga* rasijecite!"

27 Onda je kralj progovorio i rekao: "Njoj dajte živo dijete i nipošto ga ne ubijte! Ona *je* majka njegova."

28 I sav je Izrael čuo za presudu kojom je kralj presudio i pobojali su se kralja, jer su vidjeli kako *je* u njemu *bila* mudrost Božja da izvršava presudu.

POGLAVLJE 4

Salomonovi službenici

1 Tako je kralj Salomon bio kralj nad svim Izraelom.

2 A ovo su bili knezovi koje je imao: Azarija, sin Sadokov, svećenik;

3 Elihoref i Ahija, sinovi Šišini, pisari; Jehošafat, sin Ahiludov, zapisničar;

4 zatim Benaja, sin Jehojadin *bio je* nad vojskom; a Sadok i Abijatar *bili su* svećenici.

5 zatim Azarija, sin Natanov, *bio je* nad službenicima; a Zabud, sin Natanov bio je upravitelj službenika i kraljev prijatelj;

6 zatim Ahišar *koji je bio* nad dvorom; i Adoniram, sin Abdin, bio je nad dankom.

7 A Salomon je imao dvanaest službenika po svem Izraelu koji su opskrbljivali namirnicama kralja i njegov dvor; svaki je opskrbljivao za svog mjeseca u godini.

8 A ovo *su* njihova imena: sin Hurov, u gori Efrajimovoj;

9 sin Dekerov, u Makasu i u Šaalbimu i Betšemešu i Elonbethananu;

10 sin Hesedov, u Arubotu; njemu *je pripadao* Soko i sva zemlja heferska;

11 sin Abinadabov, nad svim okružjem dorskim; on je imao Salomonovu kćer Tafatu za ženu;

12 Baana, sin Ahiludov, *njemu je pripadao* Taanak i Megido i sav Betšeon, koji *je* pokraj Sartana podno Jezreela, od Betšeana do Abelmehole, *sve* i do *mjesta koje je* preko Jokneama;

13 sin Geberov, u Ramotgileadu: njegova *su pripadali* gradovi Jaira, sina Manašeova, koji *su* u Gileadu; njemu *je pripadalo* i okružje Argob koje *je* u Bašanu, šezdeset velikih gradova sa zidinama i mjedenim zapornicama;

14 Ahinabad, sin Idov, *imao je* Mahanaim;

15 Ahimaas *je bio* u Naftaliju; i on je uzeo Salomonovu kćer Basmatu za ženu;

16 Baana, sin Hušajev, *bio je* u Ašeru i u Alotu;

17 Jehošafat, sin Paruahov, u Isakaru;

18 Šimej, sin Elin, u Benjaminu;

19 Geber, sin Urijin, *bio je* u zemlji Gileadu, u zemlji Sihona, kralja amorejskoga, i Oga, kralja bašanskoga. I on *je bio* jedini službenik koji *je bio* u toj zemlji.

Salomonovo bogatstvo i mudrost

20 Jude i Izraela *bilo je* mnogo kao pijeska kojega *je* mnoštvo na obali. Jeli su i pili i veselili se.

21 I Salomon je kraljevaio nad svim kraljevstvima od rijeke sve do zemlje filistejske i sve do granice egipatske. Oni su donosili darove i služili Salomonu sve dane njegova života.

22 A Salomonova opskrba za jedan dan iznosila je trideset mjerica finoga brašna i šezdeset mjerica običnog brašna,

23 deset ugojenih goveda, dvadeset goveda s paše te stotinu ovaca, pored jelena i srndaća i jelena lopatara te utovljene peradi.

24 Jer je on vladao nad svime *okružjima* s ove strane rijeke sve od Tifse pa do Gaze, nad svim kraljevima s ove strane rijeke; i imao je mir sa svih strana oko njega.

25 I Juda i Izrael živjeli su u sigurnosti, svatko pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana sve do Beeršebe, u sve dane Salomonove.

26 A Salomon je imao četrdeset tisuća jasala za konje za svoja bojna kola i dvanaest tisuća konjanika.

27 I ti su se službenici brinuli za namirnice za kralja Salomona i za sve one koji su dolazili za stol kralja Salomona, svaki u svoj mjesec; i nije ništa nedostajalo.

28 I ječam i slamu za konje i deve donosili su na mjesto gdje su bili *službenici*, svaki prema svojoj dužnosti.

29 I Bog je dao Salomonu mudrost i izvanredno velik razum i srce široko i to kao pijesak što *je* na obali morskoj.

30 I mudrost je Salomonova bila veća od mudrosti svih sinova Istoka i od sve mudrosti egipatske.

31 Jer je on bio mudriji od svih ljudi: od Etana Ezrahijca, od Hemana i Kalkola i Darde, sinova Maholovih; i glas o njemu pronio se među svim narodima unaokolo.

32 I on je izrekao tri tisuće izreka, a njegovih pjesama bilo je tisuću i pet.

33 A govorio je o drveću: od cedra što je na Libanonu pa do izopa što niče na zidu; govorio je i o životinjama, i o pticama i o gmazovima i o ribama.

34 I iz svih naroda dolazili su čuti mudrost Salomonovu, od svih zemaljskih kraljeva koji su čuli o njegovoj mudrosti.

POGLAVLJE 5

Priprema za gradnju Hrama

1 I tirski kralj Hiram poslao je svoje slugе k Salomonu, jer je bio čuo da su ga pomazali za kralja umjesto njegova oca, jer je Hiram oduvijek bio Davidov ljubimac.

2 Tada je Salomon poručio Hiramu govoreći:

3 "Ti znaš da moj otac David nije mogao sagraditi dom imenu GOSPODA, svoga Boga, zbog ratova koji su ga okruživali sa svih strana, sve dok ih GOSPOD nije položio pod tabane nogu njegovih.

4 Ali sada mi je GOSPOD, Bog moj, dao počinak sa svih strana *tako da nemam* ni protivnika ni zlih događaja.

5 I evo, namjeravam sagraditi dom imenu GOSPODA, Boga svojega, kako je GOSPOD rekao mome ocu Davidu govoreći: 'Tvoj sin koga ću umjesto tebe postaviti na tvoje prijestolje, on će sagraditi dom imenu mome.'

6 Stoga sada zapovjedi da mi nasijeku cedrova s Libanona; a moje će slugе biti sa slugama tvojim, i ja ću ti dati nadnicu za tvoje slugе prema svemu kako *mi* ti odrediš. Jer ti znaš da među nama nema onih koji umiju sjeći drva kao Sidonci."

7 I dogodilo se, kad je Hiram čuo riječi Salomonove da se silno obradovao i rekao: "*Neka danas bude* blagoslovljen GOSPOD koji je dao Davidu mudrog sina nad ovim velikim narodom."

8 Zatim je Hiram poručio Salomonu govoreći: "Promotrio sam poruku koju si mi ti poslao; i izvršit ću u svemu tvoju želju glede cedrova drveta i glede jelova drveta."

9 Moje će *ih* sluge dopremiti s Libanona na more, a ja ću ih prenijeti morem na splavima do mjesta koje ćeš mi ti odrediti; zatim ću ih ondje razložiti i ti ćeš *ih* preuzeti pa ćeš ti ispuniti moju želju dajući hranu mome domu."

10 Tako je Hiram davao Salomonu cedrova drveta i jelova drveta *prema* svakoj njegovoj želji.

11 A Salomon je davao Hiramu dvadeset tisuća mjera pšenice za hranu njegovom domu, i dvadeset mjera od čistoga ulja. Toliko je Salomon davao Hiram godinu za godinom.

12 A GOSPOD je dao Salomonu mudrost, kako mu je obećao; i između Hirama i Salomona vladao je mir te su njih dvojica međusobno sklopili savez.

13 Tada je kralj Salomon podignuo kulučare od svega Izraela; a kulučara je bilo trideset tisuća ljudi.

14 I slao ih je na Libanon, naizmjenice svakog mjeseca deset tisuća: bili su mjesec dana na Libanonu, a dva mjeseca kod kuće. A Adoniram je bio nad kulučarima.

15 A Salomon je imao sedamdeset tisuća nosača tereta, i osamdeset tisuća kamenorezaca u gorama,

16 pored glavara Salomonovih časnika koji su bili nad poslom; bilo je tri tisuće i tri stotine, onih što su upravljali nad narodom koji je izvodio radove.

17 A kralj je zapovjedio da donesu veliko kamenje, skupo kamenje i isklesano kamenje kako bi se položio temelj Doma.

18 I Salomonovi graditelji i Hiramovi graditelji su *ih* klesali, i kamenoklesci; tako su pripremali drvo i kamenje za gradnju Doma.

POGLAVLJE 6

Salomon gradi Hram

1 I dogodilo se u četiri stotine i osamdesetogodini nakon što su sinovi Izraelovi izašli iz zemlje egipatske, u četvrtoj godini Salomonovog kraljevanja nad Izraelom, u mjesecu Zifu, što je drugi mjesec, da je on počeo graditi Dom GOSPODNJI.

2 A taj Dom koji je kralj Salomon gradio za GOSPODA, njemu je dužina bila šezdeset lakata, širina mu je bila dvadeset lakata, a visina mu je bila trideset lakata.

3 A trijem pred Hramom Doma, njemu je dužina bila dvadeset lakata, prema širini Doma, a deset lakata bila mu je širina ispred Doma.

4 I za Dom je napravio prozore s uskim oknima.

5 A uz zid Doma sagradio je odaje unaokolo, sve unaokolo uz zidove Doma, i oko Hrama i Proročišta. Tako je napravio odaje unaokolo.

6 Najdonja odaja bila je pet lakata široka, a srednja je bila šest lakata široka, a treća je bila sedam lakata široka, jer je izvana na zidovima Doma napravio zasjeke sve unaokolo da grede ne bi trebao učvršćivati na zidove Doma.

7 A Dom, kad je bio građen, bio je građen od kamena koji je bio pripremljen prije nego je bio donesen ondje, tako da se ni čekić ni dljeto, ni bilo kakvo željezno oruđe nije čulo u Domu dok se on gradio.

8 Vrata za srednju odaju bila su s desne strane Doma; a na srednju *odaju* uspinjali su se zavojnim stubama, a sa srednje na treću.

9 Tako je on gradio Dom i dovršio ga; i pokrio je Dom cedrovim gredama i daskama.

10 A *zatim* je sagradio odaje uz sav Dom visoke pet lakata, a one su bile oslonjene na Dom cedrovim gredama.

11 Tada je riječ GOSPODNJA došla Salomonu govoreći:

12 "*U svezi* toga Doma što ga gradiš, budeš li hodio prema odredbama mojim, i provodio moje sudove te držao sve moje zapovijedi hodeći po njima, tada ću za tebe sprovesti riječ svoju što sam je izgovorio tvome ocu Davidu.

13 I prebivat ću među sinovima Izraelovim i nikada neću napustiti svoj narod Izrael."

14 Tako je Salomon sagradio Dom i dovršio ga.

15 I obložio je iznutra zidove Doma cedrovim daskama, i pod Doma i zidove stropa, *i* prekrrio *ih* je iznutra drvetom, a pod Doma prekrpio je jelovim daskama.

16 A sagradio je, dvadeset lakata na stranama Doma, i pod i zidove od cedrovih dasaka, *čak ih* je sagradio zbog toga iznutra, *i to* za Proročište *čak i* za Najsvetiji predio.

17 A Dom, to *jest* Hram pred njim, bio je *dug* četrdeset lakata.

18 A unutar Doma *bila je* cedrovina izrezbarena pupoljcima i raspupanim cvjetovima; *sve je bilo* od cedrovine i nije se nigdje vidio kamen.

19 I Proročište je uredio unutar Doma da onamo postavi Kovčeg saveza GOSPODNJEGA.

20 A Proročište je u prednjem dijelu bilo duljine dvadeset lakata i širine dvadeset

lakata, a visina joj je bila dvadeset lakata. I obložio ga je čistim zlatom, pa je tako prekrpio *i* žrtvenik *koji je bio od* cedrovine.

21 Tako je Salomon Dom iznutra obložio čistim zlatom, i napravio je pregradu pokraj zlatnih lanaca pred Proročištem; i nju je obložio zlatom.

22 Tako je sav Dom obložio zlatom sve dok nije završio sav Dom; i sav je žrtvenik *koji je bio* kod Proročišta obložio zlatom.

23 A u Proročištu napravio je dva kerubina od maslinova drveta, *svaki* visok deset lakata.

24 A pet lakata *bilo je* jedno krilo kerubina i pet lakata drugo krilo kerubina; od kraja jednog krila pa do kraja drugog *bilo je* deset lakata.

25 I drugi kerubin *bio je* od deset lakata: oba su kerubina bili jednakih mjera i jednake veličine.

26 Visina jednog kerubina *bila je* deset lakata, a tako *je bila* i drugoga kerubina.

27 I postavio je kerubine u unutrašnjost Doma; i raširili su krila kerubina tako da je krilo jednoga dodirivalo *jedan* zid, a krilo drugoga dodirivalo drugi zid; u sredini Doma krila su im se dodirivala.

28 I kerubine je obložio zlatom.

29 Zatim je izrezbario sve zidove Doma unaokolo, iznutra i izvana, rezbarenim likovima kerubina i palma i rascvjetalih cvjetova.

30 I pod Doma obložio je zlatom, iznutra i izvana.

31 A za ulaz u Proročište napravio je vrata od maslinova drveta; nadvratnik i dovratnici *bili su* petina zida.

32 I dvoja vrata *bila su* od maslinova drveta; i izrezbario je na njima rezbarije kerubina i palma i rascvjetalih cvjetova, i obložio *ih*

zlatom; i razvukao je zlato po kerubinima i po palmama.

33 Tako je i za vrata Hrama napravio dovratnike *od* maslinova drveta, jednu četvrtinu *zida*.

34 A dvojna vrata *bila su od* jelova drveta: dva krila jednih vrata *bila su* na sklapanje i dva krila drugih vrata *bila su* na sklapanje.

35 I *na njima* je urezao kerubine i palme i rascvjetane cvjetove te ih je obložio zlatom koje se uklopilo na rezbarije.

36 Zatim je sagradio unutrašnje predvorje od tri reda klesanog kamena i jednoga reda cedrovih greda.

37 Četvrte godine bili su položeni temelji Doma GOSPODNJEG, u mjesecu Zifu;

38 a jedanaeste godine, u mjesecu Bulu, to je osmi mjesec, Dom je bio dovršen sa svim njegovim dijelovima i u svom njegovom obliku. Tako je prošlo sedam godina kako ga je gradio.

POGLAVLJE 7

Salamon gradi svoj dvor

1 A svoj vlastiti dvor Salomon je gradio trinaest godina; onda je dovršio sav svoj dvor.

2 Sagradio je i Dvor libanonske šume: dužina mu *je bila* stotinu lakata, a širina mu pedeset lakata, a visina mu trideset lakata, na četiri reda cedrovih stupova, sa cedrovim gredama na stupovima.

3 A *bio je* pokriven cedrovinom odozgo po gredama koje *su ležale* na četrdeset i pet stupova, po petnaest u svakom redu.

4 A *ondje su bili* i prozori u tri reda: tako *je* okno *bilo* nasuprot okna u tri reda.

5 Sva vrata i dovratnici *bili su* četverokutni kao i prozori; tako *je* okno *bilo* nasuprot okna u tri reda.

6 Napravio je i trijem od stupova: duljina mu *je bila* pedeset lakata, a širina mu trideset lakata. I trijem *je bio* ispred njih, a *i drugi* stupovi i nadstrešnica *bili su* ispred njih.

7 Zatim je napravio trijem u kome je bilo prijestolje gdje može suditi; *to jest* sudački trijem; a *on je bio* obložen cedrovinom od jedne strane poda do druge.

8 A njegova kuća gdje je on živio *imala je* drugo predvorje unutar trijema, *koje* je bilo iste izvedbe. Salomon je napravio i kuću, nalik na onaj trijem, za faraonovu kćer koju je uzeo *za ženu*.

9 Sve to *bilo je od* skupog kamena, klesana po mjeri, rezana pilama, iznutra i izvana, sve od temelja pa do sljemena, a *tako i* izvana sve do velikog predvorja.

10 I temelji su bili od skupog kamena, i to velikih kamena: kamena od deset lakata i kamena od osam lakata,

11 a i odozgo *su bili* skupi kameni, klesani po mjeri, i cedrovina.

12 A veliko predvorje *bilo je* okruženo s tri reda klesanog kamena i jednim redom cedrovih greda, kao i unutrašnje predvorje Doma GOSPODNJEG i trijem Doma.

Oprema Hrama

13 Zatim je kralj Salomon poslao *po Hirama* te doveo Hirama iz Tira.

14 On *je bio* sin udovice iz plemena Naftalijeva, a otac mu je bio čovjek iz Tira, kovač mjedi. I on je bio pun mudrosti i razumijevanja i vještine da izvodi sve radove s mjedi. I on je došao kralju Salomonu i obavio mu je sav posao.

15 I izlio je dva stupa od mjedi; svaki od osamnaest lakata visine; a da se obavije svaki od njih *trebalo je* uže od dvanaest lakata.

16 I načinio je dvije glavice *od* lijevane mjedi da se postave na vrhove stupova; visina jedne glavice *bila je* pet lakata i visina druge glavice *bila je* pet lakata.

17 I načinio je mrežice od pletera i lančaste pletenice za glavice koje *su bile* na vrhu stupova; sedam za jednu glavicu i sedam za drugu glavicu.

18 Tako je načinio stupove i dva reda narova na jednoj mreži sve unaokolo da pokrivaju glavice koje *su bile* na vrhu; tako je načinio i na drugoj glavici.

19 A glavice koje *su bile* na vrhu stupova u trijemu *bile su* poput ljljana, *od* četiri lakta.

20 A glavice na oba stupa *imale su narove* i odozgo, nasuprot izbočine koja je bila kod mreže; i bilo je dvije stotine narova u redovima sve okolo i na drugoj glavici.

21 Zatim je podigao stupove u trijemu Hrama; i podigao je desni stup i nadjenuo mu je ime Jahin; a podigao je i lijevi stup i nadjenuo mu je ime Boaz.

22 A na vrhu stupova *bili su* izrađeni ljljani. Tako je posao sa stupovima bio dovršen.

23 Zatim je načinio lijevano more, deset lakata od jednog ruba do drugog, bilo je okruglo sve naokolo, a visina mu *je bila* pet lakata, a da ga se obavije *trebalo je* uže od trideset lakata.

24 A pod njegovim rubom bili su pupoljci koji su ga okruživali: po deset na lakat okruživali su more sve unaokolo; pupoljci su, kad su bili izliveni, bili su izliveni u dva reda.

25 To je stajalo na dvanaest volova: tri su gledala na sjever i tri su gledala na zapad i tri su gledala na jug i tri su gledala na istok; a more *je bilo postavljeno* nad njima i svi su svojim stražnjim dijelovima *bili* unutra.

26 A *bilo je* debelo širine dlana, a rub mu je bio izrađen poput ruba čaše *ukrašen* sa

cvijetovima ljljana. Moglo je držati dvije tisuće bata.

27 Načinio je i deset mjedenih podnožja; duljina jednog podnožja *bila je* četiri lakta i širina mu *je bila* četiri lakata, a visina mu *je bila* tri lakata.

28 A podnožja *su bila* na ovaj način izrađena: imala su oplata, a oplata *su bile* između okvira.

29 I na oplatama koje *su bile* između okvira *bili su* lavovi, volovi i kerubini; a na okvirima odozgo bila su postolja, a ispod lavova i volova *bili su* neki ukrasi fine izrade.

30 I svako je podnožje imalo četiri mjedena kotača i pločice od mjedi; i četiri su njihova ugla imale držače; ispod umivaonika, pokraj svakog ukrasa, bili su izliveni držači.

31 A njegov otvor unutar glavice i iznad *bili su* jedan lakat; i njegov otvor *bio je* okrugao, izrađen *kao i* postolje, lakat i pol. A i na njegovom otvoru *bile su* rezbarije i njegove oplata, četverokutne, ne okrugle.

32 A ispod oplata bila su četiri kotača, a osovine kotača *bile su spojene* s podnožjem; a visina svakog kotača *bila je* lakat i pola lakata.

33 A kotači *su bili* izrađeni kao što se izrađuju kotači za kola; njihove osovine, i njihovi glavčine i njihove naplatke i njihove žbice, sve *je bilo* izliveno.

34 I *bila su* četiri držača na četiri ugla svakog podnožja; a držači *su bili* zasebni za svako podnožje.

35 A pri vrhu podnožja *bio je* sve unaokolo krug visine pola lakta; a na vrhu podnožja njegovi potpornji i njegove oplata bili su od istog *dijela*.

36 A po pločicama njegovih potpornja i po oplatama njegovim urezao je kerubine, lavove i palme, prema veličini svakoga, te ukrase sve unaokolo.

37 Na taj *način* načinio je deset podnožja: svako od njih jednako izlivenih, istih mjere i iste veličine.

38 Zatim je načinio deset umivaonika od mjedi. Svaki je umivaonik sadržavao četrdeset bata, *i* svaki je umivaonik bio *od* četiri lakata; *a* na svako od deset podnožja *bio je* po jedan umivaonik.

39 I postavio je pet podnožja na desnoj strani Doma, a pet na lijevoj strani Doma; a more je postavio s desne strane Doma, istočno, nasuprot jugu.

40 Zatim je Hiram načinio umivaonike i lopatice i posude. Tako je Hiram dovršio izvođenje svega posla što ga je radio kralju Salomonu za Dom GOSPODNJI:

41 dva stupa *i* *dvije* glavice *u obliku* zdjele što *su bile* na vrhu tih dvaju stupova; *i* dvije mreže da pokriju dvije glavice *u obliku* zdjele što su bile na vrhu stupova;

42 *i* četiri stotine narova za te dvije mreže; *baš* dva reda narova za svaku mrežu da pokriju dvije glavica *u obliku* zdjele na vrhu stupova;

43 *i* deset podnožja *i* deset umivaonika na podnožjima;

44 *i* jedno more *i* dvanaest volova pod morem;

45 *i* lonce *i* lopatice *i* posude. *I* sva ta oprema koju je Hiram načinio kralju Salomonu za Dom GOSPODNJI *bili su od* sjajne mjedi.

46 U jordanskoj ravnici kralj ih je izlio, u ilovastoj zemlji između Sukota *i* Sartana.

47 A Salomon je ostavio svu tu opremu neizvaganu, zato što je nje bilo neizmerno mnogo, *tako da* se ni težina mjedi nije ustanovili.

48 I Salomon je načinio svu opremu koja je *pripadala* Domu GOSPODNJEM: zlatni

žrtvenik *i* zlatni stol na kojemu *je bio* prineseni kruh;

49 *i* svijećnjake od čistog zlata, pet s desne strane *i* pet s lijeve, ispred Proročišta; *i* cvjetove *i* svjetiljke *i* kliješta za gar *od* zlata;

50 zatim zdjele *i* usekače *i* posude *i* žlice *i* kadionice *od* čistoga zlata; *i* zlatne šarke, *i* za vrata unutrašnjeg Doma, *to jest* Najsvetiji *predio*, *i* za vrata Doma, *to jest* Hrama.

51 Tako je bio dovršen sav posao što ga kralj Salomon napravio za Dom GOSPODNJI. I Salomon je unio sve ono što je David njegov otac bio posvetio, *sve* srebro *i* zlato *i* opremu te je *to* stavio među blago Doma GOSPODNJEGA.

POGLAVLJE 8

Kovčeg donesen u Hram

1 Tada je Salomon sakupio starješine Izraelove *i* sve poglavare plemenske, *to jest* glavare očinske sinova Izraelovih kod kralja Salomona u Jeruzalemu da bi donijeli Kovčeg saveza GOSPODNJEGA iz grada Davidova, *to jest* Siona.

2 *I* svi su se ljudi iz Izraela sakupili kod kralja Salomona na svetkovinu u mjesecu Etanimu, koji *je* sedmi mjesec.

3 *I* došle su sve starješine Izraelove te su svećenici ponijeli Kovčeg.

4 *I* prenijeli su Kovčeg GOSPODNJI *i* Šator sastanka *i* svu svetu opremu što *je bila* u Šatoru, *baš* one koje su prenosili svećenici *i* Leviti.

5 Zatim su kralj Salomon *i* sva zajednica Izraelova koja se sakupila kod njega *i bila* s njim pred Kovčegom, žrtvovali *toliko* ovaca *i* goveda da se nisu mogli ni prebrojiti zbog množine.

6 A svećenici su donijeli Kovčeg saveza GOSPODNJEGA na njegovo mjesto, u Proročište Doma, u Najsetiji *predio*, *baš* pod krila kerubina.

7 Jer su kerubini raširili *svoja* dva krila nad mjestom *gdje je stajao* Kovčeg te su kerubini odzgo zaklanjali Kovčeg i njegove motke.

8 A motke su provukli tako da su im se krajevi vidjeli iz Svetog *predijela* pred Proročištem, ali se nisu vidjele izvana. I one su ondje do današnjeg dana.

9 U Kovčegu nije bilo ništa, osim dviju kamenih ploča koje je onamo stavio Mojsije na Horebu, kad je GOSPOD sklopio *savez* sa sinovima Izraelovim kad su izašli iz zemlje egipatske.

10 I dogodilo se, kad su svećenici izašli iz Svetog *predijela* da je oblak ispunio Dom GOSPODNJI,

11 tako da svećenici nisu mogli ostati služiti zbog oblaka: jer je slava GOSPODNJA ispunila Dom GOSPODNJI!

12 Tada je Salomon rekao: "GOSPOD je rekao da će on prebivati u gustoj tmini.

13 Sagradio sam ti doista Dom da u *njemu* prebivaš, ustaljeno mjesto za tebe da ostaneš u *njemu* zauvijek."

14 Zatim se kralj okrenuo licem svojim te je blagoslovio svu zajednicu Izraelovu, a sva je zajednica Izraelova stajala.

15 Tada je rekao: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog Izraelov, koji je svojim ustima govorio Davidu, ocu mome i svojom rukom *sve to* ispunio govoreći:

16 'Od dana kad sam izveo svoj narod Izrael iz Egipta, nisam izabrao grada ni iz kojega plemena Izraelova da se sagradi Dom kako bi moje ime bilo u njemu, nego sam izabrao Davida da bude nad mojim narodom Izraelom.'

17 I to je bilo na srcu ocu mome Davidu da sagradi Dom imenu GOSPODA, Boga Izraelova,

18 ali je GOSPOD rekao ocu mome Davidu: 'Pošto ti na srcu bilo da sagradiš Dom mojem imenu, dobro si učinio što ti je to bilo na srcu.

19 pa ipak nećeš ti sagraditi taj Dom, nego sin tvoj koji će izaći iz tvojih bokova, on će sagraditi Dom mojem imenu.'

20 I GOSPOD je sproveo svoju riječ koju je izrekao pa sam ja ustao umjesto svoga oca Davida te sjedim na prijestolju Izraelovom, kako je GOSPOD obećao, te sam sagradio Dom imenu GOSPODA, Boga Izraelova.

21 I odredio sam ondje mjesto za Kovčeg u kojem *je* Savez GOSPODNJI što ga je sklopio s očevima našim kad ih je izveo iz zemlje egipatske."

Salomonova molitva posvećenja

22 Tada je Salomon stao pred žrtvenik GOSPODNJI u nazočnosti sve zajednice Izraelove pa je raširio ruke svoje prema nebu.

23 Tada je rekao: "GOSPODE, Bože Izraelov, nema Boga poput tebe ni gore u nebu ni dolje na zemlji, koji držiš Savez i milosrđe svojim slugama što pred tobom hode svim svojim srcem;

24 koji si služi svome Davidu, ocu mome održao ono što si mu obećao; i izrekao si ustima svojim te si *to* ispunio rukom svojom, kao *što je to* dan danas.

25 Stoga sada, GOSPODE, Bože Izraelov, održi svome služi, ocu mome Davidu, ono što si mu obećao govoreći: 'Neće ti pred mojim očima nestati čovjeka koji bi sjedio na prijestolju Izraelovu, samo ako sinovi tvoji budu pazili na svoj put tako da hode preda mnom kako si ti hodio preda mnom.'

26 I sada, molim te, Bože Izraelov, neka se potvrdi riječ tvoja, koju si izrekao svome služi Davidu, mome ocu!

27 Ali zar će Bog zaista prebivati na zemlji? Gle, nebo i nebo nad nebesima ne mogu te

obuhvatiti, a koliko manje ovaj Dom što sam ga ja sagradio?

28 Ipak uvaži molitvu sluga svoga i molbu njegovu, GOSPODE, Bože moj, da čuješ vapaj i molitvu što je tvoj sluga danas moli pred tobom,

29 da tvoje oči budu otvorene nad ovim Domom i noću i danju, *baš* nad ovim mjestom za koje si rekao: 'Ondje će biti ime moje'; da možeš čuti molitvu koju će sluga tvoj moliti prema ovom mjestu.

30 I saslušaj molbu sluga svoga i naroda svojega Izraela kad bude molio prema ovome mjestu. A ti čuj s neba, mjesta gdje prebivaš, pa kad čuješ, oprosti.

31 Ako tko prestupi protiv bližnjega svoga i zakletva se na njega položi da se zakune pa ta zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u ovom Domu,

32 tada je ti čuj u nebu i postupaj i sudi slugama svojim; osudi opakoga *tako* da dovedeš puteve njegove na glavu njegovu, a pravednoga opravdaj *tako* da mu daš po pravednosti njegovoj.

33 Kad tvoj narod Izrael bude potučen pred neprijateljem zato što je sagriješio protiv tebe, pa se ponovno k tebi obrati i prizna ime tvoje te se pomoli i uputi molbe tebi u ovome Domu,

34 onda ti čuj s neba i oprosti grijeh svome narodu Izraelu pa ga dovedi natrag u zemlju koju si dao očevima njihovim.

35 Kad se zatvori nebo i ne bude kiše, zato što su sagriješili protiv tebe, pa kad se pomole prema ovome mjestu i priznaju ime tvoje te se obrate od grijeha svojih, kad ih ti potlačiš,

36 onda ti čuj s neba i oprosti grijeh slugama svojim i svome narodu Izraelu, da ih poučiš dobrome putu kojim trebaju hoditi, i pusti kišu na zemlju svoju koju si dao svome narodu u baštinu.

37 Ako li u zemlji bude glad, ako li kuga, medljika, snijet, skakavci, *ili* ako li budu gusjenice, ako li ih neprijatelj njihov opsjedne u zemlji gradova njihovih, bilo kakva pošast, bilo kakva bolest;

38 svaku molitvu i molbu *upućenu* od bilo koga čovjeka ili od svega tvoga naroda Izraela, svakoga koji će znati pošast svoga srca pa raširi ruke svoje prema ovom Domu,

39 onda ti čuj s neba, mjesta gdje prebivaš, i oprosti i postupaj; i daj svakom čovjeku prema putevima njegovim, čije srce ti poznaješ (jer ti, *baš* ti jedini, poznaješ srca svih sinova ljudskih),

40 da bi te se bojali u sve dane dok žive u zemlji koju si ti dao očevima našim.

41 Štoviše u vezi tuđinca, koji nije od tvoga naroda Izraela, nego dolazi iz daleke zemlje radi imena tvoga;

42 (jer će se čuti za veliko ime tvoje, i za tvoju snažnu ruku i za tvoju ispruženu mišicu) kada on dolazi i moli prema ovom Domu,

43 ti čuj s neba mjesta gdje prebivaš, i izvrši sve prema onome zbog čega te tuđinac priziva: da bi svi narodi zemaljski znali ime tvoje, da bi te se bojali kako *se boji* narod tvoj Izrael i da bi znali da je ovaj Dom, koji sam ja sagradio, nazvan po tvom imenu.

44 Ako narod tvoj krene u boj protiv neprijatelja svoga kuda god ih ti pošalješ i pomoliš se GOSPODU *okrenut* prema ovom gradu kojeg si ti izabrao i *prema* Domu koji sam ja sagradio tvojem imenu,

45 onda čuj s neba molitvu njihovu i molbu njihovu i održi im parnicu.

46 Ako sagriješe protiv tebe (jer nema čovjeka koji ne griješi), a ti se razljutiš na njih te ih predaš neprijateljima tako da ih oni odvedu u sužanjstvo u neprijateljsku zemlju, daleko ili blizu,

47 *pa ipak* ako počnu razmišljati u zemlji u koju su bili dovedeni u sužanjstvo i pokaju se te počnu upućivati molbe tebi u zemlji onih koji su ih odveli u sužanjstvo govoreći: 'Sagriješili smo, i činili naopako, počinili smo opačinu',

48 i *tako* se obrate k tebi svim srcem svojim i svom dušom svojom u zemlji svojih neprijatelja koji su ih odveli u sužanjstvo, i pomole se tebi *okrenuti* prema zemlji svojoj što si je ti dao očevima njihovim, gradu koji si ti izabrao, i Domu koji sam sagradio imenu tvome,

49 onda čuj s neba, mjesta gdje prebivaš, molitvu njihovu i molbu njihovu, i održi im parnicu.

50 I oprostí narodu svome što je sagriješio protiv tebe, i sve prijestupe njihove kojima su protiv tebe prestupili i smiluj im se pred onima koji su ih odveli u sužanjstvo da bi se i oni njima smilovali,

51 jer *su* oni tvoj narod i baština tvoja, koju si izveo iz Egipta, isred središta peći željezne.

52 Neka oči tvoje budu otvorene na molbu tvoga sluga i na molbu naroda tvoga Izraela da bi ih čuo u vezi svega za što te prizovu.

53 Jer si ti njih odvojio od svih naroda zemaljskih *da budu* baština tvoja, kako si govorio po svome sluzi Mojsiju, kada si izveo očeve naše iz Egipta, Gospodine, BOŽE!"

54 I *tako* se zbilo, da kad je Salomon dovršio moljenje sve ove molitve i molbe GOSPODU, ustao je ispred žrtvenika GOSPODNJEGA gdje je klečao na svojim koljenima, raširenih ruku prema nebu,

55 te je stao i blagoslovio svu zajednicu Izraelovu jakim glasom govoreći:

56 "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, koji je narodu svome Izraelu dao počinak prema svemu što je obećao; nije propala nijedna

riječ od svih njegovih dobrih obećanja koja je obećao preko sluga svoga Mojsija.

57 Neka GOSPOD, Bog naš, bude s nama kao što je bio s očevima našim i neka nas ne ostavi i ne napusti.

58 Da bi srca naša priklonio k sebi da hodimo svim njegovim putevima i da držimo njegove zapovijedi i odredbe njegove i prosudbe njegove koje je zapovjedio očevima našim.

59 I neka ove moje riječi, koje sam iznosio kao molbu pred GOSPODA, budu blizu GOSPODA, Boga našega danju i noću, da bi održao parnicu sluga svoga i parnicu narodu svome Izraelu u svako vrijeme, kako slučaj zahtjeva,

60 da bi svi narodi zemaljski spoznali da GOSPOD *jest* Bog *i da* nema drugoga.

61 Stoga neka srce vaše bude potpuno uz GOSPODA, Boga našega, tako da hodi po odredbama njegovim i da drži njegove zapovijedi kao i dan danas!"

62 Tada je kralj i sav Izrael s njim prinio žrtvu pred GOSPODOM.

63 I Salomon je prinio žrtvu mirotvornicu, koju je prinio GOSPODU, dvadeset i dvije tisuće goveda i stotinu i dvadeset tisuća ovaca. Tako su kralj i svi sinovi Izraelovi posvetili Dom GOSPODNJI.

64 Istoga dana kralj je posvetio središte predvorja, koje *je bilo* ispred Doma GOSPODNJEGA, jer je ondje prinio žrtve paljenice i jestive žrtve i pretilinu mirotvornih žrtava, zato što je mjedeni žrtvenik što *je bio* pred GOSPODOM *bio* premalen da primi žrtve paljenice i jestive žrtve i pretilinu mirotvornih žrtava.

65 I u ono vrijeme Salomon je održavao svetkovinu i sav Izrael s njim, velika zajednica, od ulaza u Hamat do Egipatske rijeke, pred GOSPODOM, Bogom našim; sedam dana pa sedam dana, *točno* četrnaest dana.

66 Osmoga dana otpustio je narod; a oni su blagoslovlili kralja te otišli u svoje šatore radosni i veseloga srca zbog svega dobra što ga je GOSPOD učinio za svoga slugu Davidu i za svoj narod Izrael.

POGLAVLJE 9

GOSPOD se pojavljuje Salomonu

1 I dogodilo se, kad je Salomon dovršio gradnju Doma GOSPODNJEGA i kraljevskoga dvora i sve što je Salomon poželio što mu je godilo da napravi,

2 da se GOSPOD po drugi put pojavio pred Salomonom, kao što mu se bio pojavio u Gibeonu.

3 I GOSPOD mu je rekao: "Uslišio sam molitvu tvoju i molbu tvoju koju si iznio pred mene. Posvetio sam ovaj Dom koji si ti sagradio da ondje postaviš ime moje zauvijek. I moje će oči i srce moje biti ovdje trajno.

4 A ti, ako li budeš hodio preda mnom kao što je hodio tvoj otac David, u nedužnosti srca i u čestitosti, tako da činiš u svemu kako sam ti zapovjedio i da držiš moje odredbe i moje prosudbe,

5 tada ću zauvijek učvrstiti prijestolje tvoga kraljevstva nad Izraelom, kao što sam obećao tvome ocu Davidu govoreći: 'Neće ti nikada nestati čovjeka na prijestolju Izraelovu.'

6 *Ali* ako se budete odvratili od toga da me slijedite, vi ili vaši sinovi te ako ne budete držali moje zapovijedi i moje odredbe koje sam stavio pred vas, nego odete i *počnete* služiti drugim bogovima i iskazivati im štovanje,

7 tada ću istrijebiti Izraela iz zemlje koju sam mu dao; a ovaj Dom, koji sam posvetio svom imenu, odbacit ću od lica svoga, i Izrael će biti izreka i uzrečica među svim narodima.

8 A za ovaj Dom *koji* je uzvišen, bit će da svatko tko prolazi uz njega biti zapanjen i zviždati; i govorit će: 'Zašto je GOSPOD tako učinio s ovom zemljom i s ovim Domom?'

9 Tada će odgovoriti: 'Zato što su napustili GOSPODA, Boga svojega, koji je izveo očeve njihove iz zemlje egipatske, i priklonili se drugim bogovima te im iskazivali štovanje i služili im. Stoga je GOSPOD svalio na njih sve ovo zlo.' "

10 I dogodilo se, po isteku dvadeset godina, za koje je Salomon bio sagradio obje kuće, Dom GOSPODNJI i kraljevski dvor,

11 (*a* Hiram, kralj Tira je snabdijevao Salomona cedrovim drvom i jelovim drvom i zlatom prema svim njegovim željama), da je tada kralj Salomon dao Hiramu dvadeset gradova u zemlji galilejskoj.

12 I Hiram je izašao iz Tira da vidi gradove koje mu je Salomon darovao; no nisu mu se sviđjeli.

13 Nato je rekao: "Kakvi *su* to gradovi što si mi ih dao, brate moj?" I nazvao ih je "zemlja Kabul" sve do današnjega dana.

14 A Hiram je poslao kralju stotinu i dvadeset zlatnih talenata.

15 A to *je* razlog za kuluk koji je kralj Salomon nametnuo; jer je gradio Dom GOSPODNJI i svoj dvor i Milo i zidine jeruzalemske i Hasor i Megido i Gezer.

16 *Jer* je faraon, kralj Egipta, uzašao i osvojio Gezer te ga spalio ognjem i pogubio Kanaance koji su živjeli u tom gradu, onda ga je dao *kao* poklon svojoj kćeri, ženi Salomonovoj.

17 Zatim je Salomon sagradio Gezer i Bethoron Donji,

18 i Baalat i Tadmor u pustinji u zemlji,

19 i sve gradove skladišta koje je Salomon imao i gradove za svoja bojna kola i gradove

za svoje konjanike i sve ono što je Salomon želio sagraditi u Jeruzalemu i u Libanonu i u svim zemljama pod njegovom vladavinom.

20 I svem narodu koji je preostao od Amorejaca, Hetita, Perizana, Hivijca i Jebusejca, koji nisu *bili* od sinova Izraelovih,

21 sinovima njihovim *koji su* ostali iza njih u zemlji i koje sinovi Izraelovi nisu mogli potpuno uništiti, njima je Salomon nametnuo kulučarsku ropsku tlaku do današnjega dana.

22 No sinove Izraelove nije Salomon načinio robovima, nego su oni bili ratnici i sluge njegove i knezovi njegovi i zapovjednici njegovi i vođe njegovih bojnih kola i njegovi konjanici.

23 Ovo su bili glavari časnika koji su bili nad Salomonovim radovima: pet stotina i pedeset koji su donosili pravila za ljude koji su izvodili radove.

24 No faraonova je kći uzašla iz grada Davidova u kuću svoju koju joj je *Salomon* bio sagradio; tada je on sagradio Milo.

25 A tri puta u godini Salomon je prinosiso žrtve paljenice i žrtve mirotvornice na žrtveniku koji je sagradio GOSPODU i palio je kâd pred GOSPODOM na žrtveniku. Tako je dovršio Dom.

26 I kralj Salomon je sagradio ratno brodovlje u Eziongeberu, koji *je* pokraj Elota, na obali Crvenoga mora, u zemlji edomskoj.

27 A Hiram je poslao na tom brodovlju svoje sluge, pomorce koji su poznavali more, sa slugama Salomonovim.

28 I oni su stigli u Ofir te su odande dobavili zlato, četiri stotine i dvadeset talenata, pa *ga* donijeli kralju Salomonu.

1 A kad je kraljica od Šebe čula za slavu Salomonovu glede imena GOSPODNJEGA, došla je iskušati ga teškim pitanjima.

2 Došla je u Jeruzalem s jako velikom pratnjom, s devama koje su nosile mirodije i jako puno zlata i drago kamenje. I kad je došla k Salomonu, porazgovarala je se s njim o svemu što joj je bilo na srcu.

3 I Salomon joj je odgovorio na sva njena pitanja; nije ništa bilo skriveno od kralja što joj ne bi odgovorio.

4 I kad je kraljica od Šebe vidjela svu mudrost Salomonovu i dvor koji je bio sagradio,

5 te jela na njegovom stolu i stanove njegovih slugu i uslužnost njegovih službenika i njihove odore i njegove peharnike i stubište kojim je ulazio u Dom GOSPODNJI, nestalo je duha u njoj.

6 Tada je rekla kralju: "Istinita je bila vijest koju sam u svojoj zemlji čula o tvojim djelima i o tvojoj mudrosti.

7 Ali nisam vjerovala riječima sve dok sama nisam došla i vidjela *to* svojim očima. I gle, ni pola mi nije bilo rečeno: mudrost tvoja i napredak nadvisuje slavu o kojoj sam čula.

8 Sretni *su* tvoji ljudi, sretno *su* tvoje sluge što neprestano stoje pred tobom *i* slušaju tvoju mudrost!

9 Neka bude blagoslovljen GOSPOD, Bog tvoj, kome si ti omilio da te postavio na prijestolje Izraelovo! Zato što GOSPOD ljubi Izraela zauvijek, stoga te je učinio kraljem da činiš sud i pravdu."

10 I dala je kralju stotinu i dvadeset zlatnih talenata i jako mnogo mirodija i dragog kamenja. Nikad više nije došlo takvo izobilje mirodija kao ovo koje je kraljica od Šebe dala kralju Salomonu.

11 A i Hiramovo brodovlje, koje je dovozilo zlato iz Ofira, dovezlo je iz Ofira veliko obilje almugova drveta i dragog kamenja.

POGLAVLJE 10

Kraljica Šeba

12 I kralj je od almugova drveta napravio stupove za Dom GOSPODNJI i za kraljevski dvor, i harfe i psaltire za pjevače. Nikada se više nije dovezlo takvoga almugova drveta niti se vidjelo do današnjeg dana.

13 I kralj Salomon dao je kraljici od Šebe sve što je zaželjela, sve što je zatražila, pored *onoga* što joj je Salomon dao od svoje kraljevske darežljivosti. Tako se ona okrenula i otišla u svoju zemlju, ona i sluge njezine.

14 A težina zlata koja je dolazila Salomonu svake godine iznosila je šest stotina šezdeset i šest zlatnih talenata,

15 pored *onoga što je dobivao* od trgovaca i od prometa trgovaca mirodijama i od svih arapskih kraljeva i od upravitelja zemalja.

16 Tako je kralj Salomon načinio dvije stotine okruglih štitova od kovanog zlata; šest stotina *šekela* zlata otišlo je na jedan okrugli štit.

17 Zatim je napravio tri stotine štitova od kovanog zlata; tri zlatne mne otišlo je na jedan štit. I kralj ih je pohranio u kuću u Libanonskoj šumi.

18 Povrh toga kralj je napravio veliko prijestolje od bjelokosti i obložio ga najboljim zlatom.

19 Prijestolje je imalo šest stepenica, a vrh prijestolja *bilo je* okrugao odostraga. *Ondje su bili* i nasloni za ruke na svakoj strani mjesta gdje se sjedi, a pokraj naslona za ruke stajala su dva lava.

20 Dvanaest je lavova stajalo ondje s jedne strane i s druge *strane* nad onim šesterim stepenicama. Takvo što slično nije bilo izrađeno ni u jednom kraljevstvu.

21 A sve posude za piće kralja Salomona *bile su* zlatne, i sve posuđe u kući u Libanonskoj šumi bilo je od čistoga zlata; ništa *nije bilo* od srebra, ono se smatralo ništavnim u dane Salomonove.

22 Jer je kralj imao taršiško brodovlje na moru zajedno s Hiramovim brodovljem; jednom u tri godine dolazilo je taršiško brodovlje donoseći zlato i srebro, bjelokost te majmune i paune.

23 Tako je kralj Salomon nadmašio sve kraljeve zemaljske bogatstvom i mudročću.

24 I sva zemlja je tražila Salomona da čuje mudrost njegovu koju mu je Bog stavio u srce.

25 I oni su mu donosili svatko svoj dar: posuđe od srebra i posuđe od zlata i odjeću i bojnu opremu i mirodije, konje i mazge, razmjernan dio godinu za godinom.

26 Tako je Salomon sakupio bojna kola i konjanike; i imao je tisuću i četiri stotine bojnih kola i dvanaest tisuća konjanika koje je rasporedio u gradovima prema bojnim kolima i kod kralja u Jeruzalemu.

27 I kralj je učinio *da* u Jeruzalemu *bude* srebra kao kamenja i učinio je *da* cedrova *bude* kao stabala smokava koje obilno *rastu* u dolini.

28 A Salomon je dovezio konje iz Egipta i laneno predivo: kraljevi trgovci uvozili su laneno predivo za određenu cijenu.

29 I kola su se dovozila i odvozila iz Egipta za šest stotina srebrnih *šekela*; a konj za stotinu i pedeset. Tako su *ih* oni za sve kraljeve hetitski i kraljeve sirijske izvozili na svoj način.

POGLAVLJE 11

Salomon se okreće od GOSPODA

1 No kralj Salomon je volio, uz kćer faraonovu, mnoge žene tuđinke: žene Moapke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetitkinje,

2 od naroda *glede* za koje je GOSPOD rekao sinovima Izraelovim: "Ne ulazite k njima i oni neka ne ulaze k vama; *jer* oni će zasigurno okrenuti srca vaša svojim

bogovima." Salomon je k njima prionuo *svojom* ljubavlju.

3 A imao je sedam stotina žena, kneginja i tri stotine inoča. I njegove su mu žene okrenule srce.

4 Jer se dogodilo, kad je Salomon ostario, da su mu njegove žene okrenule srce prema drugim bogovima, i srce njegovo nije bilo potpuno uz GOSPODA, Boga njegova, kao što *je bilo* srce njegova oca Davida.

5 Jer je Salomon išao za Aštartom, božicom Sidonaca, i za Milkomom, gnjusobom Amonaca.

6 I Salomon je činio zlo u očima GOSPODNJIM i nije se potpuno išao za GOSPODOM kao što *je išao* njegov otac David.

7 Tada je Salomon sagradio uzvišicu Kemošu, gnjusobi moapskoj, na brdu što *je* pred Jeruzalemom, i Moleku, gnjusobi sinova Amonovih.

8 A isto je učinio za sve svoje žene tuđinke koje su palile kâd i žrtvovala svojim bogovima.

9 Nato se GOSPOD rasrdio na Salomona zato što se srce njegovo okrenulo od GOSPODA, Boga Izraelova, koji se dvaput pojavio pred njim

10 i zapovjedio mu glede toga, da ne ide za drugim bogovima; ali on nije držao ono što je GOSPOD zapovjedio.

11 Stoga je GOSPOD rekao Salomonu: "Pošto je to s tobom tako te ne držiš saveza mojega i odredbe moje koje sam ti zapovjedio, ja ću zasigurno otkinuti od tebe kraljevstvo i dat ću ga tvome sluzi.

12 Ali neću to učiniti za tvojih dana, radi Davida, oca tvoga; *no* otkinut ću ga iz ruke tvoga sina.

13 Ipak neću otkinuti cijelo kraljevstvo; pa ću ostaviti jedno pleme tvome sinu, radi

Davida, sluge moga i radi Jeruzalema kojega sam ja izabrao."

14 I GOSPOD je pobudio protivnika Salomonu: Hadada, Edomca; on *je bio* kraljevskog sjemena u Edomu.

15 Jer se dogodilo, kad je David bio u Edomu i Joab, zapovjednik vojske uzašao da pokopa ubijene, nakon što je pobio sve muško u Edomu

16 (jer su Joab i sav Izrael ostali ondje šest mjeseci sve dok nisu istrijebili sve muško u Edomu),

17 da je Hadad pobjegao, on i neki Edomci *koji su bili* od slugu njegova oca s njim, tako da je otišao u Egipat. Hadad *je bio* još mali dječak.

18 Tako su se oni digli iz Midjana i došli u Paran. I povelili su sa sobom ljude iz Parana te su došli u Egipat k faraonu, kralju egiptskom, koji je njemu dao kuću, odredio mu namirnice i dodijelio mu zemlju.

19 I Hadad je našao veliku naklonost u očima faraonovim, tako da mu je dao za ženu sestru svoje žene, sestru kraljice Tahpenese.

20 I sestra Tahpenesina rodila mu je Genubata, sina njegovog, kojega je Tahpenesa othranila u faraonovom dvoru, i Genubat je bio u faraonovom dvoru među sinovima faraonovim.

21 A kad je Hadad dočuo u Egiptu da je David usnuo s očevima svojim i da je Joab zapovjednik vojske umro, rekao je Hadad faraonu: "Pusti me da odem u svoju zemlju!"

22 Nato mu je Faraon rekao: "No što ti nedostaje kod mene, da, evo, zahtijevaš otići u svoju zemlju?" A on je odgovorio: "Ništa, ali me svejedno pusti da odem!"

23 A Bog mu je pobudio *i drugoga* protivnika: Rezona, sina Eliadova, koji je pobjegao od svoga gospodara Hadadezera, kralja Zobe;

24 i on je skupio ljude oko sebe te postao zapovjednikom čete, kad je David pogubio one iz Zobe. Tako su oni otišli u Damask te se ondje nastanili i zavladao u Damasku.

25 A on je bio protivnik Izraelov u sve dane Salomonove, pored zla što je Hadad činio, i on se gnušao Izraela, a kraljevaio je nad Sirijom.

26 I Jeroboam sin Nabata, Efraćanina iz Sareda, Salomonov sluga, čijoj je majci, ženi udovici, ime *bilo* Serua, čak je i on podigao ruku *svoju* protiv kralja.

27 A ovo je *bio* razlog da je on podigao ruku *svoju* protiv kralja: Salomon je sagradio Milo i popravio pukotine u gradu Davida, oca svoga.

28 A taj čovjek Jeroboam *bio je* silan junak; i kad je Salomon vidio tog mladića kako je on radišan, postavio ga je upraviteljem nad svim zaduženjem kuće Josipove.

29 I dogodilo se u ono vrijeme kad je Jeroboam otišao iz Jeruzalema, da ga je na putu našao prorok Ahija Šilonac; a on je bio ogrnut novim ogrtačem; i njih dvojica *bili su* sami u polju.

30 Tada je Ahija uzeo novi ogrtač koji je *bio* na njemu te ga raskidao *na* dvanaest komada.

31 Zatim je rekao Jeroboamu: "Uzmi si deset komada, jer ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Evo, ja ću otkinuti kraljevstvo iz ruke Salomonove i tebi ću dati deset plemena.

32 (Ipak će i on imati jedno pleme, radi sluge moga Davida i radi Jeruzalema, grada kojeg sam ja izabrao između svih plemena Izraelovih.)

33 Zato što su me napustili i iskazivali štovanje Aštarti, božici Sidonaca, Kemošu, bogu moapskom, i Milkomu, bogu sinova Amonovih, i nisu hodili mojim putevima čineći ono što je ispravno u mojim očima, i

nisu držali moje odredbe i moje prosudbe kao što je *činio* njegov otac David.

34 Ali mu neću sve kraljevstvo uzeti iz ruke; pošto sam ga ja učinio knezom za sve dane života njegova, radi Davida sluge svoga, kojega sam izabrao zato što je on držao moje zapovijedi i moje odredbe.

35 Ali ću uzeti kraljevstvo iz ruke sina njegova i tebi ću ga dati, *tih* deset plemena.

36 A njegovom ću sinu dati jedno pleme da moj sluga David uvijek može imati svjetiljku preda mnom u Jeruzalemu, gradu kojega sam sebi izabrao da ondje stavim ime svoje.

37 A tebe ću uzeti pa ćeš ti kraljevati u skladu sa svime što poželi duša tvoja i bit ćeš kralj nad Izraelom.

38 I tako će se zbiti, ako budeš poslušao sve što ti zapovjedim i budeš li hodio putevima mojim te činio ono što je ispravno u očima mojim držeći moje odredbe i zapovijedi moje, kao što je to činio moj sluga David; tako ću ja biti s tobom i sagradit ću ti trajan dom, kao što sam sagradio Davidu, i dat ću ti Izraela.

39 I zbog toga ću tlačiti sjeme Davidovo; ali ne zauvijek."

40 Salomon je stoga tražio da ubije Jeroboama. No Jeroboam se podigao te pobjegao u Egipat k Šišaku, kralju egipatskom pa je bio u Egiptu do smrti Salomonove.

41 A ostala dijela Salomonova i sve što je učinio i njegova mudrost, nisu li zapisana u knjizi djela Salomonovih?

42 A vrijeme za koje je kraljevaio Salomon u Jeruzalemu nad svim Izraelom *trajalo je* četrdeset godina.

43 Zatim je Salomon usnuo s očevima svojim i bio je pokopan u gradu Davida, oca svoga; a njegov sin Rehoboam zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 12

Rehoboamova ludost

1 A Rehoboam je otišao u Šekem, jer je sav Izrael došao u Šekem da njega postavi za kralja.

2 I dogodilo se, kad je *za to* čuo Jeroboam, sin Nebatov koji je još bio u Egiptu, (jer je pobjegao pred kraljem Salomonom pa je Jeroboam živio u Egiptu)

3 da su poslali *po njega* i dozvali ga. Zatim je Jeroboam i sva zajednica Izraelova stigla te su progovorili Rehoboamu govoreći:

4 "Tvoj nam je otac nametnuo težak jaram. Stoga nam ti sada, tešku službu oca svoga i njegov teški jaram koji je stavio na nas, olakšaj pa ćemo ti služiti!"

5 A on im je rekao: "Odstupite još *na* tri dana i onda ponovo dođite k meni." I narod je otišao.

6 Tada se kralj Rehoboam posavjetovao sa starcima koji su stajali pred njegovim ocem Salomonom dok je još bio živ te upitao: "Što vi savjetujete da odgovorim ovome narodu?"

7 Oni su mu odgovorili govoreći: "Ako danas budeš sluga ovom narodu i budeš li im služio i odgovoriš im i progovoriš im lijepim riječima, onda će i oni tebi biti sluge zauvijek."

8 Ali je on odbacio savjet staraca kojega su mu oni bili dali i posavjetovao se s mladićima koji su odrasli s njim i koji su stajali pred njim.

9 I upitao ih je: "Što vi savjetujete da odgovorim ovome narodu koji mi je rekao govoreći: 'Olakšaj nam težak jaram koji nam je otac tvoj nametnuo?'"

10 A mladići koji su s njim odrasli progovorili su mu govoreći: "Ovako kaži narodu koji ti je rekao govoreći: 'Tvoj otac nam je nametnuo težak jaram, a ti nam ga

olakšaj', ovako im kaži: 'Moj će mali *prst* biti deblji od bokova oca moga!

11 I sada, pošto vas je moj otac opteretio teškim jarmom, ja ću još dodati vašem jarmu; moj vas je otac kažnjavao bičevima, no ja ću vas kažnjavati štipavcima.' "

12 Tako je treći dan došao Jeroboam i sav narod k Rehoboamu, kako im je kralj bio odredio govoreći: "Dođite ponovno k meni trećega dana."

13 Tada je kralj narodu odgovorio surovo i odbacio je savjet staraca koji su mu oni dali.

14 I progovorio im je po savjetu mladića govoreći: "Moj otac nametnuo vam je težak jaram, a ja ću još dodati vašem jarmu; moj vas je otac *također* kažnjavao bičevima, no ja ću vas kažnjavati štipavcima."

15 Zato kralj nije poslušao naroda, jer je razlog bio od GOSPODA, tako da on može provesti u djelo svoju besjedu koju je GOSPOD izrekao Jeroboamu, Nebatovu sinu preko Ahije Šilonca.

Podijeljeno kraljevstvo

16 I kad je sav Izrael vidio da ih kralj nije poslušao, narod je odgovorio kralju govoreći: "Kakav mi udio imamo s Davidom? Niti *mi imamo* baštine s Jišajevim sinom. U šatore svoje, Izraele! Sada gledaj, Davide, za svoj dom!" Tako je Izrael otišao u svoje šatore.

17 No *što se tiče* sinova Izraelovih koji su živjeli u gradovima Judinim, nad njima je kraljevao Rehoboam.

18 Zatim je kralj Rehoboam poslao Adorama, koji je bio nad dankom, ali ga je sav Izrael zasuo kamenjem tako da je umro. Stoga se kralj Rehoboam požurio popeti na svoja kola te je pobjegao u Jeruzalem.

19 Tako se Izrael pobunio protiv doma Davidova sve do današnjeg dana.

20 I dogodilo se, kada je sav Izrael čuo da se Jeroboam vratio, da su poslali *po njega* i pozvali ga u zajednicu i postavili ga kraljem nad svim Izraelom. Nitko više nije slijedio kuću Davidovu, osim samoga plemena Judina.

21 A kad je Rehobaom došao u Jeruzalem, sakupio je sav dom Judin i pleme Benjaminovo, stotinu i osamdeset tisuća izabranih koji su bili ratnici, da zarate protiv doma Izraelova kako bi vratili kraljevstvo Rehoboamu, sinu Salomonovu.

22 Ali došla je riječ Božja Šemaji, čovjeku Božjem, govoreći:

23 "Kaži Rehoboamu, Salomonovu sinu, kralju Judinu, i svemu domu Judinu i Benjaminovu i ostalom narodu govoreći:

24 'Ovako govori GOSPOD: Ne uzlazite niti se ne borite protiv braće svoje, sinova Izraelovih! Svatko neka se vrati svojoj kući, jer je ovo od mene.' " Stoga su oni poslušali riječ GOSPODNJU te se okrenuli da otiđu, prema riječi GOSPODNJOJ.

25 Tada je Jeroboam sagradio Šekem u Efrajimovoj gori i ondje se nastanio. Zatim je izašao odande te je sagradio Penuel.

26 I rekao je Jeroboam u srcu svome: "Sad će se kraljevstvo vratiti domu Davidovu.

27 Ako ovaj narod bude uzlazio u Dom GOSPODNJI u Jeruzalemu prinostiti žrtve, onda će se srce ovoga naroda ponovno okrenuti k svome gospodaru, *baš* k Rehoboamu, kralju Judinu. Zatim će mene ubiti i ponovo otići k Rehoboamu, kralju Judinu."

28 Nakon toga kralj se posavjetovao te načinio dva zlatna teleta pa im rekao: "Previše je za vas da uzlazite u Jeruzalem! Evo, tvojih bogova, Izraele, koji su te izveli iz zemlje egipatske."

29 I postavio je jedno u Betelu, a drugo je postavio u Dan.

30 I taj je čin postao grijeh: jer je narod odlazio *iskazivati štovanje* ispred toga jednoga, *pa* sve do Dana.

31 I načinio je dom koji je imao uzvišice i postavio za svećenike najniže iz naroda koji nisu bili od sinova Levijevih.

32 Zatim je Jeroboam odredio svetkovinu u osmom mjesecu, petnaestoga dana toga mjeseca, kao što je svetkovina koja *je* u Judi, te je prinostio na žrtveniku. Tako je učinio u Betelu, žrtvujući telcima koje je načinio. A u Betelu je postavio i svećenike uzvišica koje je on napravio.

33 Tako je prinostio na žrtveniku kojega je načinio u Betelu, petnaestoga dana osmoga mjeseca, *baš* u mjesecu kojega je on zamislio u srcu svome. I odredio je svetkovinu za sinove Izraelove. I prinostio je na žrtveniku i palio kâd.

POGLAVLJE 13

Čovjek Božji naspram Jeroboama

1 I gle, neki čovjek Božji je došao iz Jude po riječi GOSPODNJOJ u Betel; a Jeroboam je stajao pored žrtvenika da bi palio kâd.

2 Zatim je onaj povikao po riječi GOSPODNJOJ prema žrtveniku i rekao: "Žrtveniče, žrtveniče! Ovako govori GOSPOD: 'Gle, dijete će se roditi domu Davidovu, po imenu Jošija. I on će na tebi prinostiti svećenike uzvišica, koji na tebi pale kâd te će on na tebi spaliti ljudske kosti!' "

3 I dao je znak u taj dan govoreći: "Ovo je znak kojega je GOSPOD izgovorio: gle, žrtvenik će se rascijepiti i prosut će se pepeo što *je* na njemu."

4 I dogodilo se, kada je kralj Jeroboam čuo besjedu čovjeka Božjeg kojom je povikao protiv žrtvenika u Betelu, da je ispružio ruku svoju od žrtvenika govoreći: "Uхватite ga!" No ruka njegova, koju je ispružio protiv njega, osušila se tako da je nije više mogao privući k sebi.

5 I žrtvenik se rascijepio i pepeo se prosuo sa žrtvenika, prema znaku kojega je dao čovjek Božji po riječi GOSPODNJOJ.

6 Nato je kralj progovorio i rekao čovjeku Božjem: "Usrdno zamoli sada lice GOSPODA, Boga svojega, i moli se za mene da mi se ruka obnovi." I čovjek Božji je zaprosio GOSPODA i ruka kralja mu se obnovila te je postala kao *što je bila* prije.

7 Zatim je kralj rekao čovjeku Božjem: "Dođi sa mnom kući da se okrijepiš pa ću ti dati nagradu."

8 No čovjek Božji je rekao kralju: "Ako mi podariš *i* polovicu svoje kuće, ne bih ušao kod tebe niti bih jeo kruha ni pio vode na ovom mjestu.

9 Jer mi je ovako bilo naloženo riječju GOSPODNJOM govoreći: 'Ne jedi kruha i ne pij vode, niti se vraćaj istim putem kojim si došao.'

10 Tako je otišao drugim putem te se nije vraćao putem kojim je došao u Betel.

11 A ondje u Betelu živio je jedan stari prorok. I k njemu su došli sinovi njegovi te mu isripovjedili sva djela koja je onoga dana učinio čovjek Božji u Betelu; *i* riječi koje je on govorio kralju, i njih su oni isripovjedili ocu svome.

12 Tada ih je otac njihov upitao: "Kojim je putem otišao?" Jer su sinovi njegovi vidjeli kojim putem je otišao čovjek Božji koji je došao iz Jude.

13 Nato je on rekao sinovima svojim: "Osamarite mi magarca!" Tako su mu oni osamarili magarca, a on je uzjahao na njega.

14 Zatim je krenuo za čovjekom Božjim i našao ga gdje sjedi pod hrastom; i upitao ga je: "Jesi li ti čovjek Božji koji je došao iz Jude?" A on mu je rekao: "Ja *sam*."

15 Nato mu je rekao: "Dođi sa mnom kući da pojedеш kruha."

16 A on mu je rekao: "Ne mogu se vratiti s tobom, ni ući k tebi, niti jesti kruha ni piti vode s tobom na ovome mjestu.

17 Jer mi je rečeno riječju GOSPODNJOM ovo: 'Ne jedi kruha i ne pij vode ondje, niti se vraćaj tako da ideš putem kojim si došao.'

18 A on mu je rekao: "I ja *sam* prorok kao što *si* i ti, i anđeo mi je govorio riječju GOSPODNJOM govoreći: 'Dovedi ga sa sobom kući svojoj da jede kruha i pije vode.' " *Ali* mu je lagao.

19 Tako se onaj vratio s njim pa je u kući njegovoj jeo kruha i pio vode.

20 I dogodilo se, dok su oni sjedili za stolom da je riječ GOSPODNJA došla proroku koji ga je doveo natrag.

21 Nato je on povikao na čovjeka Božjeg koji je došao iz Jude govoreći: "Ovako govori GOSPOD: pošto si bio neposlušan ustima GOSPODNJIM i nisi držao zapovijed koju ti je GOSPOD, Bog tvoj, zapovjedio

22 nego si se vratio pa jeo kruha i pio vode na mjestu za koje ti je *GOSPOD* rekao: 'Ne jedi kruha i ne pij vode', mrtvo tijelo tvoje neće ući u grobnicu očeva tvojih."

23 I dogodilo se, nakon što je jeo kruha i nakon što se napio *vode* da je osamario magarca za njega, *to jest* za proroka koga je bio doveo natrag.

24 I kad je onaj otišao, lav ga je susreo na putu te ga usmrtio. I tako je njegovo mrtvo tijelo bilo bačeno na putu, a magarac je stajao kraj njega, *a* i lav je stajao pokraj mrtvog tijela.

25 I gle, ljudi su prolazili i ugledali mrtvo tijelo bačeno na putu i lava gdje stoji pokraj mrtvog tijela; i kad su došli, dojavili su *to* u gradu gdje je živio stari prorok.

26 I kad je prorok koji ga je doveo natrag s puta čuo *za to*, rekao je: "To je čovjek Božji

koji je bio neposlušan riječi GOSPODNJOJ! Stoga ga je GOSPOD predao lavu koji ga je rastrgao i usmratio, prema riječi GOSPODNJOJ koju mu je izrekao."

27 Zatim je progovorio sinovima svojim govoreći: "Osamarite mi magarca!" I oni su ga osamarili.

28 I otišao je i našao njegovo mrtvo tijelo bačeno na putu, te magarca i lava gdje stoje pokraj mrtvog tijela: lav nije požderao mrtvo tijelo niti je rastrgao magarca.

29 Tada je prorok podigao mrtvo tijelo čovjeka Božjeg i položio ga na magarca te ga doveo natrag. I stari prorok je došao u grad da žaluje i da ga pokopa.

30 I položio je njegovo mrtvo tijelo u svoj grob; i žalovali su nad njim govoreći: "Jao, brate moj!"

31 I dogodilo se, nakon što ga je pokopao da je progovorio sinovima svojim govoreći: "Kad ja umrem onda me pokopajte u tu grobnicu u kojoj je pokopan čovjek Božji; položite kosti moje pokraj kosti njegovih.

32 Jer će se besjeda koju je on uzviknuo po riječi GOSPODNJOJ, protiv žrtvenika u Betelu i protiv svih domova koji imaju uzvišice koji su u gradovima Samarije, zasigurno ispuniti."

33 Ni nakon ovoga događaja Jeroboam se nije okrenuo od svoga zlog puta, nego je i dalje najniže iz naroda postavljao za svećenike uzvišica: svakoga koji je želio, on ga je posvećivao da on postane *jedan* od svećenika uzvišica.

34 I to je postalo grijeh za dom Jeroboamov, da se *on* istrijebi i uništi s lica zemlje.

POGLAVLJE 14

Proročanstvo protiv Jeroboama

1 U ono se vrijeme Abija, sin Jeroboamov, razbolio.

2 Nato je Jeroboam rekao svojoj ženi: "Ustani, molim te i pruruši se da ti ne bi bila prepoznata kao žena Jeroboamova; i idi u Šilo. Gle, ondje je prorok Ahija, onaj koji mi je rekao da *ja trebam biti* kralj nad ovim narodom.

3 I ponesi sa sobom deset hljebova te peciva i ćup meda i otiđi k njemu! On će ti reći što će biti s dječakom."

4 I Jeroboamova žena je učinila tako: ustala je i otišla u Šilo i ušla u kuću Ahijinu. Ali Ahija više nije mogao vidjeti, jer su mu se zamutile oči zbog njegove starosti.

5 Nato je GOSPOD rekao Ahiji: "Evo žena Jeroboamova dolazi da bi nešto zatražila od tebe za svoga sina jer je on bolestan. Tako i tako ćeš joj govoriti: i dogodit će se, kad bude ulazila, da će se ona pretvarati *kao da je druga žena.*"

6 I *tako* se zbilo, kad je Ahija čuo zvuk njenih koraka dok je ulazila na vrata, da je rekao: "Uđi, ženo Jeroboamova! Zašto se ti pretvaraš da si druga? Jer ja *sam* poslan k tebi s lošom vijesti.

7 Idi, reci Jeroboamu: 'Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Pošto sam te ja uzdigao usred naroda i učinio sam te knezom nad mojim narodom Izraelom,

8 i otkinuo sam kraljevstvo iz doma Davidova i dao ga tebi. A *ipak* ti nisi bio kao moj sluga David, koji je držao moje zapovijedi i koji me slijedio svim srcem svojim da čini samo *ono što je bilo* ispravno u očima mojim,

9 nego si činio zlo više od svih koji su bili prije tebe; jer si otišao i načinio sebi druge bogove i izlivene kipove da me izazoveš na srdžbu te si mene bacio iza leđa svojih.

10 Stoga, evo, svalit ću zlo na dom Jeroboamovu, i istrijebit ću Jeroboamu ono što mokri uza zid, *i* one što su zatvoreni i ostavljeni u Izraelu; i maknut ću ostatak doma Jeroboamova kao što čovjek miče izmet dok posve ne nestane.

11 Tko Jeroboamov umre u gradu, požderat će *ga* psi, a tko umre u polju, pojest će *ga* ptice nebeske.' Jer je GOSPOD *to* rekao.

12 Stoga ti ustani, pođi svome domu: *i* kad noge tvoje stupe u grad, dječak će umrijeti.

13 I sav će Izrael žalovati za njim i pokopat će *ga*. Jer će on biti jedini Jeroboamov koji će doći u grob, zato što se u njemu našlo nešto dobro u domu Jeroboamovu napram GOSPODA, Boga Izraelova.

14 Štoviše GOSPOD će sebi podići kralja nad Izraelom, koji će istrijebiti kuću Jeroboamovu u taj dan. Ali što? Baš sada!

15 Jer GOSPOD će udariti Izraela da će se *njihati* kao što se trska njiše u vodi. I iščupat će Izraela iz ove dobre zemlje koju je dao očevima njihovim i raspršit će ih s onu stranu rijeke, zato što su si načinili gajeve izazivajući GOSPODA na srdžbu.

16 I predat će Izraela zbog grijeha Jeroboama koji je grijешio i naveo Izraela da grijеši."

17 Tada je Jeroboamova žena ustala i otišla te je došla u Tirsu. *I* kad je došla na prag vratiju, dječak je umro.

18 I pokopali su *ga* i sav je Izrael žalovao za njim prema riječi koju je GOSPOD rekao preko sluge svoga, proroka Ahije.

19 A ostala djela Jeroboamova, kako je ratovao i kako je kraljevao, evo, zapisana *su* u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

20 I dana u kojima je Jeroboam kraljevao *bilo je* dvadeset i dvije godine. Zatim je Jeroboam usnuo s očevima svojim, a Nadab, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Rehoboam kraljuje u Judi

21 A Rehoboam, sin Salomonov, kraljevao je u Judi; Rehoboam *je bio* četrdeset i jednu godinu star kad je počeo kraljevati i kraljevao je sedamnaest godina u Jeruzalemu, gradu kojega je GOSPOD

izabrao između svih plemena Izraelovih da ondje postavi ime svoje. A majci njegovoj ime *je bilo* Naama Amonka.

22 I Juda je činio zlo u očima GOSPODNJIM te su *ga* izazivali na ljubomoru grijesima svojim koje su počinili, više od svega što su činili njihovi očevi.

23 Jer su i oni sebi sagradili uzvišice i kipove i gajeve na svakom visokom brdu i pod svakim zelenim drvetom.

24 A bilo je i sodomita u zemlji. I činili su sve prema gnjusobama naroda koje je GOSPOD otjerao ispred sinova Izraelovih.

25 I dogodilo se u petoj godini Rehoboamova kraljevanja da je Šišak, kralj egipatski navalio na Jeruzalem.

26 I uzeo je blago iz Doma GOSPODNJEGA i blago iz kraljevog dvora. Uzeo je baš sve: uzeo je i sve zlatne štitove koje je napravio Salomon.

27 A umjesto njih kralj Rehoboam je napravio mjedene štitove i povjerio *ih* u ruke zapovjednika straže koja je čuvala vrata kraljevskog dvora.

28 I zbilje se *tako*, kad je kralj išao u Dom GOSPODNJI, da su ih stražari donosili pa ih ponovo vraćali u odaje straže.

29 A ostala djela Rehoboamova i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

30 A trajao je rat između Rehoboama i Jeroboama u sve dane *njihove*.

31 I Rehoboam je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan sa svojim očevima u Davidovu gradu. A majci njegovoj ime *je bilo* Naama, Amonka. Zatim se Abijam, sin njegov zakraljio umjesto njega.

POGLAVLJE 15

Abijam kraljuje u Judi

1 A osamnaeste godine kraljevanja Jeroboama, sina Nebatova, Abijam se zakraljio nad Judom.

2 Tri godine je on kraljevao u Jeruzalemu; a ime njegovoj majci *bilo je* Maaka, *bila je* kći Abišalomova.

3 I on je hodio u svim grijesima oca svoga što ih je ovaj činio prije njega, i njegovo srce nije bilo potpuno uz GOSPODA, Boga njegova, kao srce njegova oca Davida.

4 Ipak, radi Davida, dao mu je GOSPOD, Bog njegov, svjetiljku u Jeruzalemu, da postavi sinove njegove poslije njega i da učvrsti Jeruzalem.

5 Zato što je David činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM i u sve dane života svoga nije se okrenuo ni od čega što mu je zapovjedio, osim u slučaju Urije Hetita.

6 A između Rehoboama i Jeroboama trajao je rat u sve dane njegova života.

7 A ostala djela Abijamova, i sve što je činio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva judinih? A trajao je rat između Abijama i Jeroboama.

8 I Abijam je usnuo s očevima svojim te su ga pokopali u gradu Davidovu. Zatim se umjesto njega zakraljio Asa, sin njegov.

Asa kraljuje u Judi

9 A dvadesete godine Jeroboamova kraljevanja u Izraelu, Asa se zakraljio nad Judom.

10 I kraljevao je on četrdeset i jednu godinu u Jeruzalemu; a ime njegovoj majci *bilo je* Maaka, *bila je* kći Abišalomova.

11 A Asa je činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM, kao što *je činio* njegov otac David.

12 I protjerao je iz zemlje sodomite i uklonio sve idole koje su načinili očevi njegovi.

13 Također je i Maaku, majku svoju, čak je i nju uklonio da bude kraljica, zato što je bila načinila jednog idola u gaju. I Asa je uništio idola njezina te *ga* spalio pokraj potoka Kidrona.

14 Ali uzvišice nisu bile uklonjene. No ipak je Asino srce bilo potpuno uz GOSPODA u sve dane njegove.

15 I unio je u Dom GOSPODNJI ono što je otac njegov posvetio i ono što je sâm posvetio: srebro i zlato i opremu.

16 A trajao je rat između Ase i Baaše, kralja Izraelova, u sve njihove dane.

17 I Baaša, kralj Izraelov uzašao je na Judu pa je počeo graditi Ramu da ne dopusti nikome da izlazi i ulazi k Asi, kralju Judinu.

18 Tada je Asa uzeo sve srebro i zlato *koje je bilo* preostalo u riznicama Doma GOSPODNJEGA i u riznicama kraljevskog dvora i predao ga u ruke svojim slugama; i kralj Asa ih je poslao k Benhadadu, sinu Tabrimonovu, sinu Hezjonovu, kralju Sirije, koji je prebivao u Damasku, govoreći:

19 "*Postoji savez između mene i tebe i između oca moga i oca tvoga. Evo, šaljem ti kao dar srebro i zlato. Odi i raskini savez s Baašom, kraljem Izraelovim da bi on otišao od mene.*"

20 Tako je Benhadad poslušao kralja Asu pa je poslao zapovjednike vojski koje je imao protiv gradova Izraelovih. I potukao je Ijon i Dan i Abelbetmaaku i sav Kinerot sa svom zemljom Naftalijevom.

21 I dogodilo se, kad je Baaša čuo *za to*, da je zaustavio gradnju Rame te je počeo prebivati u Tirsi.

22 Tada je kralj Asa objavio proglas po svojoj Judi, nitko nije *bio* izuzet, pa su svi oni odvozili kamenje iz Rame, i drvo za građu iz

nje, kojima ju je Baaša gradio, pa je time kralj Asa počeo graditi Gebu Benjaminovu i Mispu.

23 Sva ostala djela Asina, i sva njegova moć i sve što je činio i gradovi koje je sagradio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva judinih? Pa ipak u vrijeme svoje starosti noge su mu se razboljele.

24 I Asa je usnuo s očevima svojim te je bio pokopan sa svojim očevima u gradu Davida, oca svoga. Zatim se Jehošafat, sin njegov zakraljio umjesto njega.

Nadab kraljuje u Izraelu

25 A Nadab, sin Jeroboamov, počeo je kraljevati nad Izraelom druge godine Asina kraljevanja nad Judom; i kraljevao je nad Izraelom dvije godine.

26 I on je činio zlo u očima GOSPODNJIM i hodio je putem oca svoga i u grijehu njegovu čime je navodio Izraela na grijeh.

27 Tada se Baaša, sin Ahijin, iz doma Isakarova, urotio protiv njega; i Baaša ga je ubio u Gibetonu, koji je pripadao Filistejcima; jer su Nadab i sav Izrael opsjedali Gibeton.

28 Baš treće godine Asina kraljevanja Judom Baaša ga je pogubio i zakraljio se umjesto njega.

29 I dogodilo se, kad se zakraljio *da* je pobio sav dom Jeroboamov. Nije Jeroboamu ostavio ništa što diše, sve dok ga nije *potpuno* uništio, po besjedi koju je GOSPOD rekao preko sluge svoga Ahije Šilonca,

30 zbog grijeha Jeroboamovih kojima je grijeshio i kojima je naveo Izraela na grijeh, po huškanju svome kojim je izazvao na srdžbu GOSPODA, Boga Izraelova.

31 A ostala djela Nadabova, i sve što je činio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

32 I trajao je rat između Ase i Baaša, kralja Izraelova u sve dane njihove.

Baaša kraljuje u Izraelu

33 Treće godine Asina kraljevanja Judom Baaša, sin Ahijin, počeo je kraljevati nad svim Izraelom u Tirsi, *kraljevao je* dvadeset i četiri godine.

34 I on je činio zlo u očima GOSPODNJIM i hodio je putem Jeroboamovim i u grijehu njegovom čime je navodio Izrael na grijeh.

POGLAVLJE 16

1 Tada je riječ GOSPODNJA došla Jehuu, sinu Hananijevu, protiv Baaše govoreći:

2 "Pošto sam te iz praha podigao i postavio knezom nad mojim narodom Izraelom, a ti si hodio putem Jeroboamovim te navodio narod moj Izrael na grijeh te me izazivaš na srdžbu grijesima njihovim;

3 evo, ja ću zatrti potomstvo Baašino i potomstvo doma njegova: i učinit ću da dom tvoj *bude* poput doma Jeroboama, sina Nebatova.

4 Onoga od Baašinih koji umre u gradu, požderat će psi, a onoga od njegovih koji umre u polju, pojest će ptice nebeske."

5 A ostala djela Baašina, i što je činio, i moć njegova, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

6 Tako je Baaša usnuo s očevima svojim i bio je pokopan u Tirsi. Zatim se Ela, sin njegov zakraljio umjesto njega.

7 Isto tako preko proroka Jehua, sina Hananijeva, došla je riječ GOSPODNJA protiv Baaše i protiv doma njegova baš zbog svega zla što ga je činio u očima GOSPODNJIM, izazivajući ga na srdžbu djelima svojih ruku pošto je postao poput doma Jeroboamova; i zato što ga je ubio.

Ela kraljuje u Izraelu

8 Dvadeset i šeste godine Asina kraljevanja Judom počeo je Ela, sin Baašin, kraljevati nad Izraelom u Tirsi; *kraljevao je* dvije godine.

9 A njegov sluga Zimri, zapovjednik polovine *njegovih* bojnih kola, urotio se protiv njega, dok je on bio u Tirsi, pijući se opio u kući Arse, upravitelja *njegova* dvora u Tirsi.

10 Tada je Zimri ušao unutra i udario ga te ga ubio, dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judom, te se zakraljio umjesto njega.

11 I dogodilo se, kad je počeo kraljevati, čim je sjeo na prijestolje njegovo, *da* je poubijao sav dom Baašin; nije mu ostavio ni ono što mokri uza zid, ni njegovih rođaka, ni njegovih prijatelja.

12 Tako je Zimri uništio sav dom Baašin prema riječi GOSPODNJOJ koju je on izrekao protiv Baaše po proroku Jehuu,

13 zbog sviju Baašinih grijeha i svih grijeha Ele, sina njegova, kojima su oni grijeshili i kojima su navodili Izraela na grijeh, izazivajući tako na srdžbu GOSPODA, Boga Izraelova, svojim ispraznostima.

14 A ostala djela Elina i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

Zimra kraljuje u Izraelu

15 Dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judom, Zimri je kraljevao sedam dana u Tirsi. A narod se tada utaborio nasuprot Gibetona, koji *je pripadao* Filistejcima.

16 A narod, *koji je bio* utaboren, čuo je da govore: "Zimri se urotio pa zatim i ubio kralja!" Zato je sav Izrael istoga dana u taboru postavio Omrija, zapovjednika vojske, kraljem nad Izraelom.

17 Zatim je Omri i sav Izrael s njime uzašao iz Gibetona te su *počeli* opsjedati Tirsu.

18 I dogodilo se, kad je Zimri vidio da je grad osvojen, da je ušao u palaču kraljevskoga dvora pa je ognjem zapalio kraljev dvor nad sobom i poginuo.

19 Zbog grijeha kojim je grijeshio čineći zlo u očima GOSPODNJIM hodeći putem Jeroboama i u njegovim grijesima koje je on počinio navodeći Izraela na grijeh.

20 A ostala djela Zimrijeva, i njegova izdaja koju je počinio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

Omri kraljuje u Izraelu

21 Tada se Izraelov narod razdijelio na dva dijela: polovica naroda slijedila je Tibnija, sina Ginatova, da njega učine kraljem, a *druga* polovica je slijedila Omrija.

22 Ali narod koji je slijedio Omrija nadvladao je narod koji je slijedio Tibnija, sina Ginatova. I Tibni je umro, a Omri se zakraljio.

23 Trideset i prve godine Asina kraljevanja Judom počeo je Omri kraljevati nad Izraelom; *kraljevao je* dvanaest godina. U Tirsi je kraljevao šest godina.

24 Tada je kupio od Šemera brdo Samariju za dva talenta srebra; zatim je sagradio na tom brdu *grad* i nadjenio je tom gradu koji je sagradio ime Samarija, prema imenu Šemera, vlasnika brda.

25 Ali je Omri radio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM i postupao gore od svih koji *su bili* prije njega.

26 Jer je u svemu hodio putem Jeroboama, sina Nebatova, i u grijehu njegovom kojim je navodio Izraela na grijeh izazivajući na srdžbu GOSPODA, Boga Izraelova, svojim ispraznostima.

27 A ostala djela Omrijeva, što je činio i njegova moć koju je iskazivao, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

28 I Omri je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan u Samariji. Zatim se Ahab, sin njegov zakraljio umjesto njega.

Ahab kraljuje u Izraelu

29 I Ahab, sin Omrijev, počeo je kraljevati nad Izraelom u trideset i osmoj godini Asina kraljevanja Judom. I kraljevaio je Ahab, sin Omrijev, nad Izraelom u Samariji, dvadeset i dvije godine.

30 I Ahab, sin Omrijev, činio je *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM više od svih koji *su bili* prije njega.

31 I dogodilo se, kao da je za njega bilo malo što je hodio u grijesima Jeroboama, sina Nebatova, nego je još uzeo za ženu Jezabelu, kćerku Etbaala, kralja sidonskog pa je otišao i počeo služiti Baalu i štovati ga;

32 I podigao je žrtvenik za Baala u domu Baalovu kojega je sagradio u Samariji.

33 Zatim je Ahab napravio gaj: i puno toga je učinio Ahab izazivajuću na srdžbu GOSPODA, Boga Izraelova, više od svih kraljeva Izraelovih koji su bili prije njega.

34 U dane njegove Hiel Betelac sagradio je Jerihon; temelje je njegove položio na Abiramu, prvorođencu svome, a njegova gradska vrata postavio na svom najmlađem *sinu* Segubu, prema riječi GOSPODA koju je on izrekao po Jošui, sinu Nunovu.

POGLAVLJE 17

1 Tada je Ilija Tišbijac, koji je bio od stanovnika gileadskih, rekao Ahabu: "*Neka* živi GOSPOD, Bog Izraelov, pred kojim stojim, neće ovih godina biti ni rose ni kiše, osim na riječ moju."

2 I riječ GOSPODNJA došla je k njemu govoreći:

3 "Ti odi odavde i okreni na istok i sakrij se na potoku Keritu, što *je* ispred Jordana.

4 I ovo će se zbiti, *da* ćeš piti iz potoka; a gavranima sam ja zapovjedio da te ondje hrane."

5 Tako je otišao i učinio prema riječi GOSPODNJOJ: jer je otišao i nastanio se na potoku Keritu, što *je* ispred Jordana.

6 I gavrani su mu ujutro donosili kruha i mesa, pa i navečer kruha i mesa, a pio je iz potoka.

7 I dogodilo se, nakon nekog vremena da je potok presušio, zato što nije bilo kiše u zemlji.

Udovica iz Sarefate

8 Tada mu je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

9 "Ustani, idi u Sarefatu koja *pripada* Sidonu i ondje se nastani. Evo, ondje sam zapovjedio jednoj ženi udovici da te uzdržava."

10 Tako je on ustao i otišao u Sarefatu. I kad je stigao do gradskih vrata, gle, žena udovica je ondje skupljala drva. Tada ju je on dozvao i rekao: "Donesi mi, molim te, malo vode u posudi da si popijem!"

11 I dok je pošla da donese, on ju je dozvao i rekao: "Donesi mi, molim te, jedan zalogaj kruha u ruci svojoj!"

12 Nato je ona rekla: "*Neka* GOSPOD, Bog tvoj živi, ja nemam pogače, samo pregršt brašna u ćupu i malo ulja u vrču. I evo, sakupim par drva da mogu to pripremiti sebi i sinu svome pa da to pojedemo i umremo."

13 Ali Ilija joj je rekao: "Ne boj se! Idi *i* učini kako si rekla; samo najprije meni od toga napravi malenu pogaču pa mi je donesi; a zatim napravi za sebe i za sina svoga.

14 Jer ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Brašno iz ćupa neće se potrošiti, niti će ulje iz vrča ponestati sve do dana *dok* GOSPOD ne pošalje kišu na zemlju.' "

15 I ona je otišla i učinila po besjedi Ilijinoj; i ona i on i dom njezin jeli su *mnoge* dane.

16 *A* brašno iz ćupa nije se potrošilo niti je ulje iz vrča ponestalo, po riječi koju je GOSPOD rekao po Iliji.

Ilija uskrisuje udovičinog sina

17 I dogodilo se, poslije ovih događaja, *da* se razbolio sin one žene, domaćice kuće. I bolest njegova bila je tako teška, da u njemu nije ostalo ni daha.

18 Tada je ona rekla Iliji: "Što ja imam s tobom, čovječe Božji? Zar si došao k meni da me podsjetiš na moj grijeh i da mi usmrtiš sina!"

19 *A* on joj je rekao: "Daj mi svoga sina!" Tada ga je uzeo iz njezina naručja te ga odnio na kat gdje je on obitavao i položio ga na svoju postelju.

20 Tada je zavapio GOSPODU i rekao: "GOSPODE, Bože moj, zar ćeš nanijeti zlo i na udovicu kod koje ja boravim tako da joj usmrtiš sina?"

21 Zatim se tri puta ispružio nad dječakom te zavapio GOSPODU i rekao: "GOSPODE, Bože moj, molim te, neka se duša ovog dječaka vrati natrag u njega!"

22 I GOSPOD je čuo glas Ilijin te se dječakova duša vratila natrag u njega pa je on oživio.

23 Zatim je Ilija uzeo dječaka i odnio ga iz odaje u kuću pa ga predao njegovoj majci. Tada je Ilija rekao: "Vidi, sin ti je živ!"

24 Nato je žena rekla Iliji: "Sada po ovome znam da *si* ti čovjek Božji *i* da *je* riječ GOSPODNJA u ustima tvojim istina!"

POGLAVLJE 18

Ilija se sučeljava s Ahabom

1 I dogodilo se, *poslije* mnogo dana, da je treće godine Iliji došla riječ GOSPODNJA

govoreći: "Idi, pokaži se Ahabu, jer ću pustiti kišu na zemlju."

2 I Ilija je otišao pokazati se Ahabu. *A* u Samariji *je* *vladala* strašna glad.

3 *A* Ahab je pozvao Obadiju koji *je* *bio* upravitelj *njegova* doma. (*A* Obadija se jako bojao GOSPODA;

4 jer se *tako* zbilo, kad je Jezabela istrijebila proroke GOSPODNJE, da je Obadija uzeo stotinu proroka i sakrio ih po pedesetoricu u jednu špilju te ih je hranio kruhom i vodom.)

5 I Ahab je rekao Obadiji: "Idi po zemlji, na sve izvore vode i na sve potoke, možda nađemo trave da sačuvamo na životu konje i mazge, da ne izgubimo sve životinje."

6 Tako su među sobom podijelili zemlju kroz koju će prolaziti: Ahab je sâm otišao jednim putem, a Obadija je sâm otišao drugim putem.

7 I dok je Obadija bio na putu, gle, susreo ga je Ilija; i prepoznao ga je te pao na lice svoje pa rekao: "Jesi li to ti, gospodaru moj, Ilijo?"

8 *A* on mu je odgovorio: "Ja *sam*! Idi, reci svome gospodaru: 'Evo Ilija *je* *ovdje*!'"

9 Nato je ovaj rekao: "Što sam sagriješio da ti slugu svojega predaješ u ruke Ahabu da me pogubi?"

10 *Neka* GOSPOD Bog tvoj, živi, nema naroda ili kraljevstva kamo moj gospodar nije slao da te traže. I kad su mu rekli: 'Nema *ga*!' zakleo je kraljevstvo i narod što te nisu našli.

11 I ti sada govoriš: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo, Ilije *je* *ovdje*!'"

12 I dogodit će se, *čim* ja odem od tebe, da će te Duh GOSPODNJI odnijeti ne znam kamo. I tako kada dođem i kažem Ahabu, a on te nije mogao pronaći, ubit će me! *A* ja sluga tvoj bojim se GOSPODA od mladosti svoje!

13 Zar nije rečeno mome gospodararu što sam učinio kad je Jezabela poubijala proroke GOSPODNJE, kako sam sakrio stotinu ljudi od proroka GOSPODNJIH, po pedeset u jednu spilju te ih hranio kruhom i vodom?

14 A ti sada kažeš: 'Idi, reci svome gospodararu: Evo, Ilija je ovdje!' Pa on će me ubiti!"

15 Nato mu je Ilija odgovorio: "Neka GOSPOD nad vojskama živi, pred kojim stojim, zasigurno ću mu se danas pokazati."

16 Tako je Obadija otišao u susret Ahabu i dojavio mu *to*, a Ahab je pošao u susret Iliji.

17 I dogodilo se, kad je Ahab ugledao Iliju da ga je Ahab upitao: "Jesi li ti onaj koji donosiš nevolju Izraelu?"

18 A on je odgovorio: "Ne donosim ja nevolju Izraelu, nego ti i dom očeva tvojih, pošto ste napustili zapovijedi GOSPODNJE, a ti si počeo slijediti Baala.

19 Stoga sada pošalji *da* se sakupi sav Izrael k meni na gori Karmelu, te četiri stotine pedeset proroka Baalovih i četiri stotine proroka gajeva koji jedu za Jezabelinim stolom."

Poraz Baalovih proroka

20 Tako je Ahab poslao po sve sinove Izraelove i sakupio proroke na gori Karmelu.

21 Tada je Ilija pristupio svemu narodu i rekao: "Dokle ćete vi zastajkivati između dva mišljenja? Ako GOSPOD *jest* Bog, slijedite njega; ako *je* Baal, *onda* slijedite njega." A narod mu nije odgovorio ni jednu riječ.

22 Nato je Ilija rekao narodu: "Ja, i jedino ja, ostao sam *kao* prorok GOSPODNJI, a Baalovih proroka *je* četiri stotine i pedeset.

23 Stoga neka nam daju dva junca i neka oni izaberu sebi jednoga junca pa neka ga rasijeku i polože ga na drva, no neka ne

podmeću ognja. Ja ću prirediti drugoga junca i položiti ga na drva i neću podmetnuti ognja.

24 Zatim vi prizovite ime svojih bogova, a ja ću prizvati ime GOSPODNJE: i Bog koji odgovori ognjem, neka taj bude Bog." Nato je sav narod odgovorio i rekao: "To je dobro rečeno!"

25 Tada je Ilija rekao prorocima Baalovim: "Izaberite si jednoga junca i priredite ga vi prvi, jer vas je mnogo. I prizovite ime svojih bogova, no ne podmećite ognja."

26 Nato su oni uzeli junca koji im je predan te su ga priredili. I prizivali su ime Baalovo od jutra do podneva govoreći: "Baale, usliši nas!" Ali nije bilo ni glasa, niti nekoga da odgovori. I skakali su po žrtveniku koji je bio napravljen.

27 I dogodilo se, u podne da im se Ilija narugao i rekao: "Glasnije vičite, jer on je bog; ili razgovara ili ima posla ili je na putu; ili možda on spava pa ga treba probuditi!"

28 Nato su oni počeli vikati još glasnije i rezati se noževima i skalpelima, po njihovom običaj, sve dok ih nije oblila krv.

29 I dogodilo se, kad je prošlo podne, a oni su prorokovali sve dok nije došlo vrijeme za prinašanje večernje žrtve, da nije bilo nikakva glasa ni nekoga da odgovori niti nekoga da se obazre.

30 Tada je Ilija rekao svemu narodu: "Približite se k meni!" I sav mu se narod približio. Nato je on popravio žrtvenik GOSPODNJI koji je bio porušen.

31 Zatim je Ilija uzeo dvanaest kamenova prema broju plemena sinova Jakova, kome je došla riječ GOSPODNJA govoreći: "Izrael će biti ime tvoje!"

32 I od tih kamenova sagradio je žrtvenik imenu GOSPODNJEMU i oko žrtvenika načinio je jarak, toliko velik da u njega mogu stati dvije mjere sjemenja.

33 Tada je posložio drva i rasjekao junca te ga položio na drva i rekao: "Napunite vodom četiri bačve i izlijte je na žrtvu paljenicu i na drva!"

34 Zatim je rekao: "Učinite to i drugi put!" I oni su to učinili i drugi put. Zatim je rekao: "Učinite to i treći put." I oni su to učinili i treći put.

35 I voda je tekla oko žrtvenika; a i jarak je napunio vodom.

36 I dogodilo se u vrijeme prinašanja večernje žrtve, da se prorok Ilija primaknuo i rekao: "GOSPODE, Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, neka se obznani danas da si ti Bog u Izraelu i da sam ja sluga tvoj i da sam na riječ tvoju učinio sve ovo.

37 Usliši me, GOSPODE, usliši me, da bi ovaj narod znao da si ti, GOSPOD, Bog i da ćeš ti ponovo obratiti srca njihova."

38 Nato je oganj GOSPODNJI pao i progutao žrtvu paljenicu i drva i kamenje i prašinu i polaptao vodu koja je bila u jarku.

39 A kad je to vidio sav narod, pali su na lica svoja te rekli: "GOSPOD, on je Bog! GOSPOD, on je Bog!"

40 Tada im je Ilija rekao: "Pohvatajte proroke Baalove! Neka nijedan od njih ne umakne!" I oni su ih pohvatali. Zatim ih je Ilija odveo niže do potoka Kišona i ondje ih je pogubio.

GOSPOD šalje kišu

41 Nato je Ilija rekao Ahabu: "Idi gore, jedi i pij, jer se čuje zvuk obilne kiše."

42 Tako je Ahab uzašao da jede i pije. A Ilija je uzašao na vrh Karmela; i prignuo se k zemlji i stavio lice svoje među koljena.

43 Zatim je rekao svome sluzi: "Idi sad gore i pogledaj prema moru." I ovaj je otišao gore i pogledao te rekao: "Nema ničega!" Nato *mu* je on rekao: "Vrati se sedam puta."

44 I dogodilo se sedmog puta da je ovaj rekao: "Gle, diže se iz mora oblak malen kao ruka čovječja." Tada je Ilija rekao: "Uzađi, kaži Ahabu: 'Upregni *bojna kola svoja* i siđi da te kiša ne zadrži.' "

45 I dogodilo se u međuvremenu da se nebo zamračilo od oblaka i vjetra i nastala je jaka kiša. Nato je Ahab uzjahao te otišao u Jezreel.

46 A ruka GOSPODNJA bila je nad Ilijom te on opasao bokove svoje i otrčao pred Ahabom do ulaza u Jezreel.

POGLAVLJE 19

Ilija bježi od Jezabele

1 A Ahab je ispričao Jezabeli sve što je Ilija učinio te pored toga kako je mačem pogubio sve proroke.

2 Tada je Jezabela poslala Iliji glasnika govoreći: "Tako neka mi bogovi učine i još više, ako sutra u ovo doba ne učinim tvoj život kao život jednog od njih!"

3 I kad je on to vidio, ustao je i otišao radi svoga života. I došao je u Beeršebu, koja *pripada* Judi, pa je ondje ostavio slugu svojega.

4 No on sâm je otišao jedan dan putovanja u pustinju pa kad je stigao sjeo je pod jedan klek. Tada je zatražio za sebe da umre te je rekao: "Dosta mi je! Sada, GOSPODE, uzmi moj život, jer ja nisam bolji od očeva svojih."

5 Zatim je legao i zaspao pod tim klekom. I gle, nato ga je anđeo dotaknuo i rekao mu: "Ustani i jedi."

6 Nato je on pogledao, i gle, pokraj glave njegove bila je pogača pečena na žaru i vrč vode. Zatim je jeo i pio pa ponovo legao.

7 Ali je anđeo GOSPODNJI opet došao po drugi put te ga dotaknuo i rekao: "Ustani i jedi, zato što *je* put prevelik za tebe!"

8 Ustao je, jeo i pio te je išao okrijepljen tom hranom četrdeset dana i četrdeset noći sve do Božje gore Horeba.

GOSPOD govori Iliji

9 Zatim je ušao u neku špilju i prenoćio ondje. I gle, riječ GOSPODNJA *došla je* k njemu, i on mu je rekao: "Što radiš ovdje, Ilija?"

10 A on je odgovorio: "Bio sam jako ljubomoran za GOSPODA, Boga nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj savez, srušili tvoje žrtvenike i pogubili mačem tvoje proroke. A ja, *i* jedino ja sam ostao, a oni traže život moj da mi ga oduzmu."

11 Nato je rekao: "Izađi i stani na gori pred GOSPODOM." I gle GOSPOD je prolazio, a pred GOSPODOM silan i snažan vihor *koji je* parao gore i lomio stijene, *ali* GOSPOD nije bio u vihoru; a nakon vihora *bio je* potres, *ali* GOSPOD nije *bio* u potresu.

12 I nakon potresa *bio je* oganj, *ali* GOSPOD nije *bio* u ognju; a nakon ognja, tihi tanani glas.

13 I *tako* se zbilo, kad je *to* čuo Ilija da je plaštem svojim zastro lice svoje te izašao pa stao na ulazu u špilju. I gle, došao je k njemu glas te rekao: "Što radiš ovdje, Ilija?"

14 A on je odgovorio: "Bio sam jako ljubomoran za GOSPODA, Boga nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj savez, srušili tvoje žrtvenike i pogubili mačem tvoje proroke. A ja, *i* jedino ja sam ostao, a oni traže život moj da mi ga oduzmu."

15 Nato mu je GOSPOD rekao: "Idi, vrati se svojim putem u Damaščansku pustinju. I kad dođeš, pomaži Hazaela za kralja nad Sirijom.

16 A Jehuu, sina Nimsijeva, pomaži za kralja nad Izraelom i Elizeja, sina Šafatova,

iz Abelmehole, pomaži za proroka umjesto sebe.

17 I dogodit će se, *da* će onoga koji umakne maču Hazaelovu pogubiti Jehu; a onoga koji umakne od mača Jehuova pogubit će Elizej.

18 Ali ostavio sam *si* u Izraelu sedam tisuća, sve koljena koja se nisu poklonila pred Baalom i sva usta koja ga nisu poljubila."

Elizejev poziv

19 Tako je on otišao odande i našao Elizeja, sina Šafatova, koji je orao *s* dvanaest jarmova *volova koji su bili* pred njim, a on *sâm bio je* kod dvanaestoga. I Ilija je prošao pokraj njega te bacio svoj plašt na njega.

20 Tada je on ostavio volove i potrčao za Ilijom te rekao: "Dopusti mi, molim te, da poljubim oca svoga i majku svoju, pa ću te tada slijediti" Nato mu je ovaj rekao: "Idi, vrati se, jer što sam ti učinio?"

21 I on se vratio od njega te uzeo jaram volova i zaklao ih pa je volujskom opremom skuhaio meso njihovo i dao *ga* ljudima. I oni su *ga* pojeli. Zatim je ustao i pošao za Ilijom pa mu je posluživao.

POGLAVLJE 20

Ahab ratuje sa Sirijom

1 A Benhadad, kralj Sirije skupio je svu vojsku svoju; s njim *su bila* i trideset i dva kralja, s konjima i bojnim kolima. I uzašao je i počeo opsjedati Samariju te zaratio protiv nje.

2 Tada je poslao glasnike u grad k Ahabu, kralju Izraelovu pa mu rekao: "Ovako govori Benhadad:

3: 'Tvoje srebro i tvoje zlato moje *je*, i žene tvoje i djeca tvoja, *baš svi* najbolji, moji *su*.'

4 Nato je kralj Izraelov odgovorio i rekao: "Po tvojoj besjedi, gospodaru moj, kralju! Tvoj *sam* ja i sve što imam."

5 Ali su glasnici došli ponovo i rekli: "Ovako govori Benhadad govoreći: 'Premda sam poslao *glasnike* k tebi govoreći: Predaj mi svoje srebro i svoje zlato i svoje žene i svoju djecu',

6 ipak ću sutra u ovo doba poslati svoje sluge k tebi i oni će pretražiti tvoju kuću i kuće tvojih sluga. I zbit će se, *da* će sve ono što se sviđa očima tvojim, oni staviti u ruke svoje i odnijeti.' "

7 Tada je kralj Izraelov sazvaio sve starješine te zemlje i rekao: "Uočite, molim vas, i pogledajte kako ovaj čovjek traži zlo; jer je poslao k meni po moje žene i po moju djecu, i po moje srebro i po moje zlato, a ja ga nisam odbio."

8 Nato su mu sve starješine i sav narod rekli: "Nemoj *ga* poslušati ni nemoj pristati!"

9 Zato je on rekao Benhadadovim glasnicima: "Recite mome gospodaru kralju: 'Sve zbog čega si prvi put poslao svoje sluge, ja ću učiniti, ali ovo *drugo* ne mogu učiniti.' " I glasnici su otišli i odnijeli odgovor.

10 Tada je Benhadad poslao k njemu i rekao: "Neka mi tako bogovi učine i još više, ako bude dosta praha samarijskog za po pregršt za sav narod koji me slijedi!"

11 Ali je kralj Izraelov odgovorio i rekao: "Recite *mu*: 'Neka se onaj koji se opasuje *svojom bojnom opremom* ne hvali kao onaj koji je raspasuje!' "

12 I dogodilo se, kad je *Benhadad* čuo tu poruku, dok *je bio* pod šatorima, on i kraljevi, da je rekao svojim slugama: "Postrojite se *u bojne redove*!" I oni su se postrojili *u bojne redove* prema gradu.

13 I gle, došao je do Ahaba, kralja Izraela jedan prorok, govoreći: "Ovako govori GOSPOD: 'Jesi li vidio sve ono silno mnoštvo? Evo, ja ću ti ga danas predati u ruke i ti ćeš spoznati da *sam* ja GOSPOD.' "

14 Nato je Ahab rekao: "Po kome?" A on je rekao: "Ovako govori GOSPOD: *Baš* po momcima pokrajinskih knezova." Tada je upitao: "Tko će dati nalog za boj?" A on je odgovorio: "Ti!"

15 Zatim je Ahab pobrojio momke pokrajinskih knezova. Bilo ih je dvije stotine trideset i dva. A poslije njih pobrojio je sav narod, *baš* sve sinove Izraelove. *Bilo ih je* sedam tisuća.

16 I oni su izašli u podne. A Benhadad se pod šatorima opijao *te* se napio, on i kraljevi, tih trideset i dvoje kraljeva koji su mu pomagali.

17 I momci pokrajinskih knezova izašli su prvi. Nato je Benhadad poslao *izvidnicu* pa su mu dojavili govoreći: "Ljudi izlaze iz Samarije."

18 Nato je on rekao: "Ako li su izašli zbog mira, pohvatajte ih žive; ili ako li su izašli zbog rata, pohvatajte ih žive!"

19 Tako su momci pokrajinskih knezova izašli iz grada s vojskom koja ih je slijedila

20 i svaki je pogubio svoga čovjeka. I Sirijci su pobjegli, a Izraelci su ih počeli progoniti. A Benhadad, kralj sirijski, umaknuo je na konju zajedno s nekim konjanicima.

21 Tada je izašao kralj Izraelov te je udario konje i bojna kola te je pobio Sirijce velikim pokoljem.

22 Zatim je prorok došao do kralja Izraelovog te mu rekao: "Hajde, ukrijepi se i uoči i vidi što ti je činiti, jer će o mijeni godine sirijski kralj navaliti protiv tebe."

23 A sluge kralja sirijskoga su mu rekle: "Njihovi bogovi *su* bogovi gora, stoga su oni bili jači od nas. Nego borijmo se protiv njih u ravnici i zasigurno ćemo mi biti jači od njih.

24 Zato učini ovako: makni te kraljeve, svakoga s mjesta njegovog i postavi zapovjednike na njihova mjesta.

25 Zatim si pobroji vojsku kao što je bila ona vojska koju si izgubio, konja za konja i kola za kola. Tada ćemo zaratiti protiv njih u ravnici i zasigurno ćemo biti jači od njih." I on je poslušao njihov glas i učinio tako.

26 I dogodilo se, o mijeni godine da je Benhadad pobrojio Sirijce i uzašao na Afek da ratuje protiv Izraela.

27 I sinovi Izraelovi su se pobrojili i svi su bili nazočni te su krenuli protiv njih. I utaborili su se sinovi Izraelovi pred njima kao dva mala stada koza; a Sirijci su napunili zemlju.

28 Tada je došao čovjek Božji te progovorio kralju Izraelovom i rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Zato što su Sirijci rekli: GOSPOD je Bog gora, ali on nije Bog dolina, stoga ću ja predati u ruku tvoju sve ovo silno mnoštvo i vi ćete spoznati da *sam* ja GOSPOD.' "

29 Tako su sedam dana bili utaboreni jedni nasuprot drugima. I zbilo se *tako*, da se sedmoga dana zametnula bitka i sinovi Izraelovi pogubili su Sirijce, stotinu tisuća pješaka u jednom danu.

30 No ostatak je pobjegao u Afek, u grad, a *ondje* se zid srušio na dvadeset i sedam tisuća ljudi *koji su* preostali. I Benhadad je pobjegao i došao u grad, u unutrašnju odaju.

31 Tada su mu sluge njegove rekle: "Gle sad, čuli smo da *su* kraljevi doma Izraelova milosrdni kraljevi. Dopusti nam, molim te, da stavimo kostrijet oko bokova svojih i užad oko svojih glava pa izađimo do kralja Izraelova: možda će ti poštedjeti život."

32 Tako su pripasali kostrijet oko bokova svojih i *stavili* užad oko svojih glava. Zatim su došli do kralja Izraelova i rekli: "Tvoj sluga Benhadad kaže: 'Molim te, ostavi me na životu!' " A on je rekao: "*Je li* on još živ? On *je* moj brat."

33 A ti ljudi su pomno promotrili ako *bi neki znak došao od njega* te su se požurili da ga uhvate za *to*. I rekli su: "Tvoj brat

Benhadad." Nato je on rekao: "Idite! Dovedite ga!" Tada je Benhadad pristupio k njemu i on ga je posadio na kola.

34 Tada mu je *Benhadad* rekao: "Povratit ću *ti* gradove koje je moj otac uzeo tvome ocu; i ti ćeš si napraviti ulice u Damasku, kao što ih je moj otac napravio u Samariji." Nato je Ahab rekao: "Ja ću te otpustiti s tim savezom." Tako je sklopio s njime savez i otpustio ga.

35 A neki čovjek od sinova proročkih rekao je svome bližnjem po riječi GOSPODNJOJ: "Udari me, molim te!" No taj čovjek ga je odbio udariti.

36 Tada mu je onaj rekao: "Zato što nisi bio poslušan glasu GOSPODNJEM, evo, čim odeš od mene, lav će te ubiti." I čim je ovaj otišao od njega, lav ga je našao i ubio ga.

37 Zatim je našao drugog čovjeka i rekao: "Udari me, molim te!" I čovjek ga je udario, tako da *ga* je udareći ranio.

38 Tako je prorok otišao te čekao kralja na putu. I prerušio se pepelom preko svoga lica.

39 I dok je kralj prolazio, on je povikao prema kralju te rekao: "Tvoj sluga izašao je usred bitke, i gle: neki je čovjek istupio i doveo k meni jednog čovjeka i rekao: 'Čuvaj ovog čovjeka! Ako li zbog bilo čega nestane, onda će tvoj život biti za njegov život, ili ćeš platiti talent srebra.'

40 I dok je tvoj sluga bio zaposlen ovdje i ondje, on je nestao." Tada mu je kralj Izraelov rekao: "Takva *će* ti *biti* presuda! Sâm si *to* odlučio!"

41 Nato je onaj požurio i uklonio pepeo s lica svoga pa ga je kralj Izraelov prepoznao da je on *bio* od proroka.

42 Tada mu je rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Zato što si pustio da iz ruke *tvoje* ode čovjek koga sam odredio za potpuno uništenje, stoga će tvoj život biti za njegov život i tvoj narod za njegov narod.' "

43 I kralj Izraelov je krenuo svojoj kući, tmuran i nezadovoljan, te je došao u Samariju.

POGLAVLJE 21

Nabotov vinograd

1 I dogodilo se nakon tih događaja *da* je Nabot Jezreelac je imao vinograd koji je bio u Jezreelu sasvim blizu dvora Ahabova, kralja samarijskog.

2 I Ahab je rekao Nabotu govoreći: "Daj mi svoj vinograd da mi *on* bude za vrt s biljem zato što *je* blizu moje kuće. I ja ću ti za njega dati bolji vinograd od ovog, *ili*, ako ti je draže, dat ću ti njegovu vrijednost u novcu."

3 No Nabot je rekao Ahabu: "GOSPODE sačuvaj me *od toga* da ti dam baštinu očeva svojih!"

4 I došao je Ahab svojoj kući tmuran i nezadovoljan zbog riječi koju mu je Nabot Jezreelac izgovorio jer je rekao: "Neću ti dati baštinu očeva svojih." Zatim je legao na postelju svoju te okrenuo lice svoje i nije htio jesti kruha.

5 No, k njemu je došla njegova žena Jezabela i upitala ga: "Zašto ti je duh tako žalostan da ni kruha ne jedeš?"

6 A on joj je odgovorio: "Zato što sam govorio Nabotu Jezreelcu i rekao mu: 'Daj mi svoj vinograd za novac, ili, ako ti se sviđa, dat ću ti *drugi* vinograd za taj.' A on je odgovorio: 'Neću ti dati svoga vinograda.'"

7 Nato mu je njegova žena Jezabela rekla: "Ne upravljaš li ti sada nad kraljevstvom Izraelovim? Ustani *i* jedi kruha i neka se razveseli srce tvoje. Ja ću ti dati vinograd Nabota Jezreelca."

8 Tako je ona napisala pisma u ime Ahabovo te *ih* zapečatila njegovim pečatom. Zatim je poslala pisma starješinama i

plemićima koji *su bili* u njegovom gradu, boraveći s Nabotom.

9 A u tim je pismima napisala govoreći: "Proglasite post i postavite Nabota na čelo naroda.

10 Zatim postavite pred njega dva čovjeka, sinova Belijalova da svjedoče protiv njega govoreći: 'Hulio si Boga i kralja!' I *tada* ga izvedite i kamenujte ga tako da pogine."

11 I ljudi iz grada njegovog, *baš* starješine i plemići koji su bili stanovnici njegovog grada, učinili su kako im je Jezabela zapovjedila i kako je pisalo u pismima koja im je ona poslala.

12 Proglasili su post i Nabota postavili na čelo naroda.

13 Tada su došla dva čovjeka, sinovi Belijalovi, te su sjeli pred njega. Zatim su ti sinovi Belijalovi svjedočili protiv njega, *baš* protiv Nabota pred narodom govoreći: "Nabot je hulio Boga i kralja." Tada su ga izveli izvan grada te ga zasuli kamenjem tako da je poginuo.

14 Nato su poručili Jezabeli govoreći: "Nabot je kamenovan i umro je."

15 I dogodilo se, kad je Jezabela čula da je Nabot kamenovan i da je umro, da je Jezabela rekla Ahabu: "Ustani, zaposjedni vinograd što ti ga je Nabot Jezreelac odbio dati za novac. Jer Nabot više nije živ, nego mrtav."

16 I dogodilo se, kad je Ahab čuo da je Nabot mrtav, da je Ahab ustao i sišao u vinograd Nabota Jezreelca da ga zaposjedne.

GOSPOD osuđuje Ahaba

17 Tada je riječ GOSPODNJA došla Iliji Tišbijcu govoreći:

18 "Ustani, siđi u susret Ahabu, kralju Izraelovom, koji *je* u Samariji. Evo, *on je* u vinogradu Nabotovu kamo je sišao da ga zaposjedne.

19 I reci mu govoreći: 'Ovako govori GOSPOD: Zar si ubio, te onda i zaposjeo?' I reci mu govoreći: 'Ovako govori GOSPOD: Na mjestu gdje su psi lizali Nabotovu krv, lizat će psi i tvoju krv, baš tvoju.' "

20 Nato je Ahab rekao Iliji: "Zar si me našao, neprijatelju moj?" A on je odgovorio: "Našao sam *te*, zato što si se prodao da činiš ono što je zlo u očima GOSPODNJIM.

21 Evo, svalit ću zlo na tebe i zatrti potomstvo tvoje i istrijebit ću Ahabu sve što mokri uza zid, i one što su zatvoreni i ostavljeni u Izraelu.

22 I učinit ću s tvojim domom kao s domom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s domom Baaše, sina Ahijina, zbog huškanja kojim si *me* izazvao na srdžbu te naveo Izraela na grijeh."

23 I o Jezabeli je GOSPOD također rekao govoreći: "Psi će požderati Jezabelu kod zida jezreelskog.

24 Tko od Ahabovih umre u gradu, psi će ga požderati, a tko umre u polju, pojest će ga ptice nebeske."

25 No nitko nije bio kao Ahab koji se je prodao da čini opačinu u očima GOSPODNJIM, jer ga je poticala Jezabela, žena njegova.

26 I činio je mnoge gnusobe slijedeći idole, prema svemu kao što su činili Amorejci, koje je GOSPOD protjerao ispred sinova Izraelovih.

27 I dogodilo se, kad je Ahab čuo te riječi, da je razderao svoju odjeću i stavio kostrijet na tijelo svoje; i postio je i ležao je u kostrijeti i hodio lagano.

28 Tada je došla riječ GOSPODNJA Iliji Tišbijcu govoreći:

29 "Vidiš li kako se Ahab ponizio preda mnom? Zato što se ponizio preda mnom, neću svaliti to zlo za njegovih dana; *ali* u

dane sina njegova svalit ću to zlo na dom njegov."

POGLAVLJE 22

Ahab i lažni proroci

1 I prošle su tri godine bez rata između Sirije i Izraela.

2 I dogodilo se, treće godine da je Jehošafat, kralj Judin, sišao do kralja Izraelovog.

3 I kralj Izraelov je rekao slugama svojim: "Znate li da *je* Ramot u Gileadu naš, a mi mirujemo *i* ne otimamo ga iz ruke sirijskog kralja?"

4 Zatim je rekao Jehošafatu: "Hoćeš li poći sa mnom u boj na Ramotgilead?" Nato je Jehošafat rekao kralju Izraelovom: "Ja *sam* kao ti, moj narod kao tvoj narod, moji konji kao tvoji konji."

5 Tada je Jehošafat rekao kralju Izraelovom: "Molim te, zatraži *već* danas riječ od GOSPODA."

6 Tada je kralj Izraelov sakupio proroke, oko četiri stotine ljudi te im rekao: "Zar da idem u boj na Ramotgilead ili da se suzdržim?" Nato su oni rekli: "Idi, jer će *ga* Gospod predati kralju u ruke."

7 A Jehošafat je upitao: "Nema li ovdje još jedan prorok GOSPODNJI da i njega zapitamo?"

8 Zatim je kralj Izraelov rekao Jehošafatu: "Ima još jedan čovjek, Mikej sin Jimlin, preko koga možemo upitati GOSPODA, ali ja ga mrzim jer mi ne prorokuje dobro nego zlo." Nato je Jehošafat rekao: "Neka kralj ne govori tako!"

9 Tada je kralj Izraelov pozvao jednoga službenika i rekao mu: "Požuri *ovamo* dovesti Mikeja, sina Jimlina."

10 A kralj Izraelov i Judin kralj Jehošafat sjedili su svaki na svome prijestolju, objevideni u svoje plašteve na čistini kod

ulaza u Samarijska vrata, a svi proroci prorokovali su pred njima.

11 Tada je Zedekija sin Kenaanin sebi napravio željezne rogove i rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Njima ćeš bosti Sirijce sve dok ih ne uništiš'."

12 I svi ti proroci su tako proricali govoreći: "Uzađi na Ramotgilead i uspjeh ćeš, jer će *ga* GOSPOD predati kralju u ruke."

Mikeja prorokuje protiv Ahaba

13 A glasnik koji otišao da pozove Mikeja rekao mu je govoreći: "Evo sada, riječi prorokā jednoglasno *objavljuju* dobro kralju. Neka riječ tvoja, molim te, bude kao i riječ jednoga od njih i progovori *što je* dobro!"

14 Ali je Mikej rekao: "*Neka* GOSPOD živi, ono što mi GOSPOD kaže to ću govoriti!"

15 Tako je došao do kralja. I kralj ga je upitao: "Mikeju, da pođemo u boj na Ramotgilead ili da odustanemo?" Nato mu je on odgovorio: "Idi i uspjeh ćeš, jer će *ga* GOSPOD predati u ruke kralja."

16 Ali mu je kralj rekao: "Koliko ću te puta ja preklinjati da mi ne kažeš ništa samo *ono što je* istina u ime GOSPODNJE?"

17 Tada je on rekao: "Vidim sav Izrael raspršen po brdima kao ovce koje nemaju pastira. I GOSPOD je rekao: 'Ovi nemaju gospodara, neka se svaki u miru vrati svojoj kući.' "

18 Tada je kralj Izraelov rekao Jehošafatu: "Nisam li ti rekao da o meni neće htjeti proreći dobro nego zlo?"

19 A on je rekao: "Stoga čuj riječ GOSPODNJU: Vidio sam GOSPODA gdje sjedi na prijestolju svome, i sva vojska nebeska stajala je pokraj njega s desne strane njegove i s lijeve strane njegove.

20 I GOSPOD je rekao: 'Tko će uvjeriti Ahaba da uzađe i padne u Ramotgileadu?' I jedan je rekao ovako, a drugi je rekao onako.

21 Tada je istupio jedan duh i stao pred GOSPODA te rekao: 'Ja ću ga uvjeriti.'

22 Nato ga je GOSPOD upitao: 'Kako?' A on je odgovorio: 'Izaći ću i bit ću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' I on je rekao: 'Ti ćeš *ga* uvjeriti te i nadvladati. Izađi i učini tako!'

23 Stoga sada, evo, GOSPOD je stavio lažljiv duh u usta svih ovih tvojih proroka, a o tebi je GOSPOD izgovorio zlo."

24 Tada je pristupio Zedekija sin Kenaanin te je udario Mikeja po obrazu i rekao: "Kojim putem je Duh GOSPODNJI otišao od mene da bi tebi govorio?"

25 A Mikej je rekao: "Evo, vidjet ćeš onoga dana kad budeš ulazio u unutrašnje odaje da se sakriješ."

26 Tada je kralj Izraelov rekao: "Uhvati Mikeja i odvedi ga natrag k Amonu gradskom upravitelju i k Joašu, kraljevom sinu.

27 Zatim reci: 'Ovako govori kralj: Bacite ovoga u tamnicu i hranite ga kruhom oskudnim i vodom oskudnom sve dok ne dođem u miru.' "

28 Nato je Mikej rekao: "Ako se uopće vratiš u miru, GOSPOD nije govorio po meni." Zatim je rekao: "Čujte, narodi svi!"

Ahab ubijen u bitci

29 Tako su kralj Izraelov i Jehošafat, kralj Judin uzašli na Ramotgilead.

30 I kralj Izraelov je rekao Jehošafatu: "Ja ću se prurušiti i ući u boj, ali ti odjeni svoje plašteve!" I Izraelov se kralj prurušio i otišao u boj.

31 No sirijski kralj zapovjedio je svojoj trideset i dvojici zapovjednika koji su upravljali nad njegovim bojnim kolima govoreći: "Ne borite se ni s malim ni s velikim, nego jedino s kraljem Izraelovim!"

32 I dogodilo se, kad su zapovjednici bojnih kola ugledali Jehošafata, da su oni rekli: "Zasigurno je to kralj Izraelov!" I okrenuli su se da se bore protiv njega. A Jehošafat je povikao.

33 I dogodilo se, kad su zapovjednici bojnih kola shvatili da to nije *bio* kralj Izraelov, da su se odvratili od toga da ga progone.

34 A *stanoviti* čovjek nasumce je odapeo luk i ustrijelio kralja Izraelovog između spojeva oklopa. Zato je *kralj* rekao vozaču svojih bojnih kola: "Okreni ruku svoju i izvedi me od vojske jer sam ranjen."

35 I boj se toga dana rasplamsao, ali se kralj bio držao uspravno na svojim bojnim kolima prema Sirijcima. A navečer je umro. I krv se iz rane izlila usred bojnih kola.

36 A o zalasku sunca prošao je proglas kroz vojsku govoreći: "Svaki u svoj grad i svaki u svoju zemlju!"

37 Tako je kralj poginuo i bio je odnesen u Samariju te su kralja pokopali u Samariji.

38 A *jedan* je prao bojna kola u samarijskom jezercu; i psi su lizali krv njegovu, a oni su prali svoju bojnu opremu, po riječi što ju GOSPOD izrekao.

39 A ostala djela Ahabova i sve što je činio i kuća od bjelokosti što ju je sagradio i svi gradovi što ih je sagradio, nije li zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

40 Tako je Ahab usnuo s očevima svojim, a Ahazija, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Jehošafat kraljuje u Judi

41 A Jehošafat, sin Asin, počeo je kraljevati nad Judom četvrte godine kraljevanja Ahaba, kralja Izraelova.

42 Jehošafat je *bio* trideset i pet godina star kad je počeo kraljevati; i kraljevaio je dvadeset i pet godina u Jeruzalemu. A ime

njegovoj majci *bilo je* Azuba, *bila je* kći Šilhijeva.

43 I hodio je u svemu putevima Ase, oca svoga, ne skrećući s toga, čineći ono što je bilo ispravno u očima GOSPODNJIM. Ali uzvišice nisu bile uklonjene, *jer* je narod još prinosisio i palio kâd na uzvišicama.

44 I Jehošafat je sklopio mir s kraljem Izraelovim.

45 A ostala djela Jehošafatova i moć njegova koje je pokazao i kako je ratovao, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

46 I ostatak sodomita, koji su preostali od dana oca njegova Ase, uklonio je iz zemlje.

47 Tada nije *bilo* kralja u Edomu, namjesnik je *bio* kralj.

48 Jehošafat je napravio taršiško brodovlje da ide u Ofir po zlato, ali nije otišlo jer se brodovlje razbilo kod Eziongebera.

49 Tada je Ahazija, sin Ahabov, rekao Jehošafatu: "Neka moje sluge pođu s tvojim slugama na brodicama." Ali Jehošafat nije htio.

50 I Jehošafat je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan sa svojim očevima u gradu Davida, svoga oca. Zatim se Jehoram sin njegov zakraljio umjesto njega.

Ahazija kraljuje u Izraelu

51 Ahazija, sin Ahabov, počeo je kraljevati nad Izraelom u Samariji sedamnaeste godine Jehošafatova kraljevanja nad Judom, i kraljevaio je dvije godine nad Izraelom.

52 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM i hodio je putem oca svoga i putem majke svoje i putem Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh,

53 jer je služio Baalu i iskazivao mu štovanje te je izazivao na srdžbu

GOSPODA, Boga Izraelova, u svemu kako
je *i* njegov otac činio.